

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

F ante A

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

lib. 4. Significatio est, quæ plus in suspitione relinquit, quàm positum est in oratione: ea sit per exuperationem. Et paulò pòdit: Per exuperationem quum plus dictum est, quàm patitur veritas, augenda suspitionis causa.

Exuperabilis, le, Qui potest superari. [Exuperabile, m. i. n. m. Gall. Qui peut être surmonté. Ital. Cosa che si può vincere. Germ. Das übertrifft man nicht. Hisp. Cosa que se puede sobrepasar. Pol. Do przewyższen iak w. Vngar. Meg győzhető. Ang. That may be surmounted and passed.] Statius 1. Thebaid. nec exuperabile diris ingenium mortale queror. Vallum non exuperabile, Claudianus. & Exuperabile, significatione activa, quod potest superare. Virgilius 3. Georg. tortosque Ixionis angues, immanemque rotam, & non exuperabile saxum. Servius.

Exuperat, part. Superatus, victus. [Exuperatus, m. i. n. m. Gall. Qui est surpassé. Ital. Traspasato, vinto. Germ. Übertrifft. Hisp. Sobrepasado, vencido. Pol. Zwyciężony. Vng. Meg győzött. Ang. Surmounted, overcome.] Lucii. lib. 2: Sed citius cedant gravionibus exuperate.

Exuperat, part. Superat. [Exuperatus, m. i. n. m. Vngar. Félverték. m. i. n. m. halado.] Apuleius in Hermetis Asclepio: Graciam tibi agimus summe & exuperantissime.

Exurdo, dicitur ad vium p. Sardum reddo: [Exurdo, m. i. n. m. Gall. Affourdir, faire fureur. Ital. Affordare. Germ. Dm̄ machen. Hisp. Enfurcar a sero. Pol. Ci wiolem czynić. Vng. Meg fukentem. Ang. To make despoil. J. C. u. s. passivum posuit Valerius Max. lib. 2: Grecis adionibus aures curia exurdantur: id est, obtunduntur. Plin. lib. 32. cap. 10. Panniculæ flos, si aures intraverit, exurdant. & Exurdare palatium, dicit Horatius pro sensu gustus spoliare, & stupetacere, Sermon. lib. 2. Satyr. 8. Fervida quoddam subtile exurdant vna palatium.

Exurgo, gis, n. Surgo. [Exurgo, m. i. n. m. Gall. Se lever, surgir. Ital. Lasciarsi. Germ. Aufstehen. Hisp. Levantarse. Pol. Wstanie. Vng. Felkel. Ang. To arise out of some place.] Plautus in Mostel. Quæso exurge, pater advenit. Idem Epid. Lumbos extollite, atque exurgite. Cicero pro Client Paulisper exurge, & perfer hunc dolorem commemorationis non necessariæ. Per translationem ponitur pro erigere se, & recreare ex diutina afflictione: [Exurgere, m. i. n. m. Cic. pro Lege Agrar. Hæc quæ procul erant à conspectu imperii, non solum affixerunt, sed etiam nequendo recreata exurgere, atque erigere se possent, funditis (ut dicitur) sustulerunt. Idem ad Attic. Nos autem ubi exurgere poterimus, aut quando? Idem ad Cassium: Autoritate vestra Respublica exurgit, & in aliquo tolerabili statu consistit. Exurgo scribendum.

Exuro, tis, p. prod. exusti, exustus, igne prorsus consumo, comburo. [Exuro, m. i. n. m. Gall. Brûler. Ital. Abbruciare. German. Verbrennen. Aufbrennen. Hisp. Quemar. m. i. n. m.

Pol. Bipalam. Vn. Meg egerem. An. To burn out.] Cicero in Pison. Epirus excisa, Locci, Phoci, Berooi exusti. Ex animo exuri. Idem 3. de Natura deor. Mili quidem ex animo exuri non potest esse deos. Sed forte legendum exui, aut erui. Igni exurit scelus. Virg. 6. Aen. alius sub gurgite vasto Infectum eluitur scelus, aut exurit igni.

Exustus, participium, Combustus, igne planè consumptus. [Exustus, m. i. n. m. Gall. Brûlé. Ital. Abbruciato, arso. Germ. Gebrannt. Hispan. Quemado mucho. Pol. Wypalony. Vn. Meg egeretes. Ang. Burned, parched, dried.] Plin. lib. 2. cap. 68: M. dia vero terrarum, quæ Solis orbita est, exusta flammis, & cremata. Vivus exustus est, Cicero 3. Verr. ager exustus mortentibus æstuat herbis, Virg. 1. Georg. Exustus Sole caesus. Colum. lib. 7. cap. 8. Quotum vitiorum primum solet accidere si parum pressus: secundum, si nimio sale sit imbutus: tertium, si Sole exustus est.

Exustio, onis, f. [Exustio, m. i. n. m. Gall. Brûlure. Ital. Bruciatura. Germ. Brand. Hisp. Quemada. Pol. Wypalenie. Vng. Meg egerés. Ang. Burning out.] Cicero in Somnio Scip. Propter elutionem exustionesque terrarum, quas accidere tempore certo necesse est. Exustio Solis, Plinius lib. 14. capite 24.

Exuscito, tas, ad. p. Suscito. [Exuscito, m. i. n. m. Gall. Faire dresser, faire lever, éveiller. Ital. suscitare, far levare, di. Zare, della. Germ. Aufwecken. Hisp. Despertar. Pol. Wzbudzić. Vng. Felkel. Ang. To make to arise, to wake from sleep.] Cicero pro Muræna: Te pallorum, illum baccinatum contra exuscitator. Idem lib. 1. Offic. Que cura exuscitator etiam animos, & majores ad rem gerendam facit. & Exuscitare se. Brutus ad Cicero nem: Quare non Octavianus est rogandus ut velit nos salvos esse, magis tu te exuscita, ut eam civitatem, in qua maxima gessisti, liberam atque honestam fore putet.

Exuvia, arum, f. p. Spolia hosti detracta: ita dicitur, ab exendo: [Exuvia, m. i. n. m. Gall. Despoille de l'ennemi, la peau de despoille d'un bête. Ital. Spoglie, umbric. Et la pelle de un bête. Germ. Die ausgelegene Kleider der Feinde, der Haut. Hisp. Los despojos, como de animales y de bestias. Pol. Zuluszone szaty przeciwnika. Vng. Preda, nyereség. Ang. Spoils taken from an enemy, the hid of a beast.] sicut induvia, ab induendo. Cicero pro lege Manli. Quum cum vobis majores vestri exuviis nauticis, & classium spoliis ornatum reliquissent. Virg. 2. Aeneid. qui redit exuvias Indurus Achilli. & he non solum hominum tegmina, aut vestes accipiunt, sed etiam ceterorum animalium. Virg. lib. 2. Georg. de serpente: Quum positis novus exuvias, nitidusque juvena Volvitur. Plautus in Mostel. Mane castigabit eos exuviis dubulis.

F

LITERA à Prisciano inter mutas numeratur, ab aliis inter semivocales, eò quod à vocali incipiat, & in seipsam terminetur. Hæc alio nomine dicta digamma Aeoicum, quod duplex gamma imagine referat. Eundem sonum habet quem apud Græcos φ. Vnde etiam dictiones aliquot Græcæ, in Latinorum usum receperunt, quæ apud illos per φ, scribuntur apud Latinos per f, ut, fama, Fanum, & similia. Vetusissimi hac litera loco aspiationis uti solebant. Dicebant enim Fordecum, traso, veso, pro hordecum, traho, veho. Fuertunt præterea apud antiquissimos, qui loco literæ f utebantur b, Bruges dicentes, pro quo posteri fruges dicere maluerunt. Hanc Claudius Cæsar in versum, ut consonantis vicem voluit præstare: quod etiam hodie in plerisque vetulis monumentis conspicitur: nonquam tamen efficere potuit, ut omnium consensu reciperetur. Sonat aliquando asperitas quàm u consonans: auget sonum & minuit pro qualitate loci, & alterius literæ subsequenti. In notis antiquorum F, fecit, vel felix, familia, fuit, fit, figura, fides, filius, Fulvius, Februarius, fur. Faustum quoque declarabat diem. 3. pro V. ut SER 3 VS, 3 VLGVS, 3 I X I T, pro Servus, Vulgus, Vixit, in digamma Acol. 3. ut in multis sepulchris. SER 3 VS, 3 VLGVS, 3 A L E, 3 I X I T, pro Servus, vulgus, vale, vixit, Fab, Fabius, Fab, Fabricavit, FAB, Fabrum, vel fabricorum, vel fabricabant, FA V, F, Faustina factum. F. C. Fidei commissum, vel fiduciæ causa, vel fidei causa, vel fidei creditoris, vel facientium curavit, vel fecit, vel fecerunt. F. C. D. fraude credentes. F. C. L. fraudatoris causa.

sa Latina, vel fraude clientis. F. D. Fides data, vel fecit dices, vel fecit Deus. F. D. C. Fidei commissum. F. D. M. Fides mundi. F. D. A. G. Fundum agri.

Faba, æ, f. p. Genus leguminis, notius quàm ut egeat descriptione. [Faba, m. i. n. m. Gallic. Voe fave. Ital. Fava. Germ. Ein Bohn. Hispan. La hana. Polon. Bób, m. i. n. m. Vngar. Báb. Ang. A bean.] A Faliscis hoc vocabulum Latini impleverunt una immutata littera. Dicebant enim illi Habam, quam Latini Fabam, propter cognominationem literarum F & H. Q. Terent. Scatur. de Orthograph. Terenti. Evnuch: At enim isthac in me eudem faba. & Faba Græca λωπις dicitur. Plinius libro 16. capite 30: Faba Græca quam Romæ à suavitate fructus sylvestris quidam, sed cerasorum penè natura, laton appellant. & Faba porcina, herba quam vulgus vocabulo depravato vocat Insiquiamum, vaxoiape. Vide larius in dictione HYO SCYAMVS. & Fabarum aut osor, vaxoiape, proverbio dicebatur, qui in creandis magistratibus vendebat sua suffragia, eoque quæstus gratia sedulo versabatur in Comitibus. & Qui circa fabam & saltem, vaxoiape, vaxoiape. In eos dicebatur, qui se simularent scire quod nescirent. & In me hæc eudem faba, Terent. in Evnuch. Donato interprete: hoc est, In me hæc vindicabitur culpa. In me malum hoc recidet. Faba nummus, dictum est olim fabis ferri solita suffragia: quod invenisse Pythagoram existimant, quum vitare edere fabas. Corrupta itaque suffragia hoc lepidissimo tropo significavit M. Tull. lib. 6. epist. 1.

Fabula, æ, f. p. diminut. [Fabula, m. i. n. m. Gall. Petite fave. Ital. Faveola fava. Germ. Ein Böhnle. Hisp. Pequeña hana. Pol. Bóbka. Vng. Babóka. Ang. A little bean.] Plaut. in Stich. Pro opibus nostris satis commodulè, nucibus, fabulis, ficulis, &c.

Fabulum, ñ, n. s. pro faba, apud Gellium lib. 4. ca. 11: Opinio vetus falsa occupavit, & convulvit, Pythagoram philosophum non esitavisse ex animalibus, item abstinuisse fabulo, quem vaxoiape Græci appellant. [Vn. Báb.] Cicero. 1. de Divin. Ex quo etiam

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

Fabulā, s. p. Propriè est sermo & rumor populi, & res passim divulgata, à fando dicta. [שׁוֹמֵר מִשְׁבָּחִים] *shomér misbachim*. Gall. *Fable, conte, roman, farce, comédie, tragédie*. Ital. *Favola, novella*. Ger. *Fabel, ein gewisse gassend / ein erdichtes red.* Hispan. *Fabla, novela, farsa*. Pol. *Fabul, bajka, mowa smulna, wzmysł*. Vngar. *beszéd, kőz hitvei*. Ang. *A tale, a fable*.] Luvenal. It no va, nec trillis per cunctas fabula cœnas. Martial. libr. 1. Quod nunquam maribus iunctam te Bassa vidcham. Quodque tibi merchum fabula nulla dabit. Elseydebatis, fateor, Lucretia nobis. Terent. Hecyr. odiosa hæc est ætas adolescentulis: E medio æquum est excedere: postremò jam nos fabulæ sumus, Pamphile, senex atque anus. ¶ Dicitur etiam fabula, narratio ad delectatione inventa, rerum nec verarum: nec venisimilium: ut quod Daphne versa sit in laurum, & Tantalus apud inferos fugientia capret flumina. Horat. in Ser. Satyr. 1. quid ridetis? mutato nomine de te Fabula narratur. Cicet. 3. de Nat. deor. Jam verò quid vos illa delectat explicatio fabularum, & enodatio nominum, exedum à filio Cælum, vincum itidem à filio Saturni? ¶ Apologus autè differt à fabula, ut species à genere. Dicitur enim apologi fabulæ quæ sub tectorio ridiculæ alicujus narrationis, & inter bruta animantia colloqui, recodit aliquid, quod ad vitam & mores pertinet: quales sunt fabulæ illæ quæ Aesopi nomine circumferuntur, quævis ab Hesiodo primùm profectas constat. Comœdiæ & Tragediæ fabulæ sunt, non apologi. Hujusmodi autem fabulæ diversa fortuntur nomina pro habitu & qualitate personarum. Aliæ enim togatæ dicebantur, quarum personæ togis & Romanorum cultu erant ornate. Aliæ palliatæ, cum personæ Romano more pallis indutæ in scenam prodibant. Erat enim pallium Græcis peculiare, quemadmodum Romanis toga. Togatarum genera quatuor. Sunt enim togatæ, quæ prætextatæ dicuntur, in quibus reges Romani, vel duces inducuntur, personarum dignitate & sublimitate Tragediis similes. Prætextatæ autem dicuntur, quia ferè Regum vel magistratum prætexta utentium in hujusmodi fabulis personæ introducebantur. Secundum genus togatarum, tabernariæ dicuntur, humilitate personarum & argumentorum similitudine Comœdiis pares: in quibus non magistratus, sed humiles & privatæ personæ induci solebant: quales ferè sunt mercatores, aut insitiores, qui in tabernis merces suas vendere cõsueverunt. Erant præterea fabulæ Atellanæ, jocos & salibus quamproximè ad Satyræ accedere: ab Atellis Campaniæ oppido, in qua plurimum astitatæ sunt, nomè sortitæ. Aliæ erant planipedicæ, à planis ætorum pedibus dictæ, qui ob humilitatè argumenti, & villitatem personarum neque cothurnis utebantur, neque focis. ¶ Sine capite fabula, s. *apocrypha*, dicitur imperfecta ac mutila sermo. Zenodotus ex Platone & Plutarcho.

Fabellā, diminutivum est à fabula. [פִּבְּלָה] *fabella*. Gall. *Petite fable, petite farce*. Ital. *Favolella, favolinella, novellotta*. Germ. *Ein mährlein*. Hispan. *Novella, farsa, novela, farsa*. Pol. *Bajeczka*. Vng. *Beszédke, meszeke*. An. *A little fable*.] Cic. pro Cælio: Verum hæc tota vetus, & plurimarum fabellarum poetrie. Idè 3. de Fin. & 2. de Divin. Nihil debet esse in philosophia commentitius fabellis loci. [שׁוֹמֵר מִשְׁבָּחִים] *shomér misbachim*. Gall. *Conte de fables, devises, caquet, balles*. Ital. *Ragionare, favolare, favoleggiare*. Germ. *Schwärmen, reden*. Belg. *Conten*. Hispan. *Decir de contar novellas*. Pol. *Rozprawy, bajki*. Vngar. *Beszédke, meszeke*. Ang. *To babble, to prate or chatter*.] Plaut. in Capt. Quid fabulabore quid negabo? aut quid fabebor? Idem in Cist. Hæc nostrâ tem fabulatur, hanc scire oportet, filia tua ubi sit. Id est, de re nostra loquitur. Idem in Merc. Quid illud quod solus secum fabulatur filius? ¶ Fabulari pro ineptè garrire. Liv. li. 3. Decad. 3. situ centurio, miles, quid de Imperatore Paulo. Senatus decrevit potius, quam quid Sergius Galba fabuletur, audi. ¶ Eius compositum est Confabulor. *confabulor*.

Fabulo in activa voce, pro eodem. [Vngaricè, Beszédke.] Plaut. in Milite: Mala es. P. Imò & calor stulta multum, Quæ vobiscum confabulem. Fabulacō, oris, m. f. [שׁוֹמֵר מִשְׁבָּחִים] *misfabulacō*. Gall. *mesfapir, mesfapir, mesfapir*. Gall. *Un faiseur de contes, raconteur de fables*. Ital. *Narratore di favole*. Germ. *Ein Schwärmer, Tandter, Märchen sager*. Hispan. *El decidor y contador de novellas*. Pol. *Bajopiszek, bajopiszek*. Vngar. *Beszédke*. Ang. *A babler or pratter*.] Facetus colloquutor. Sueton. in August. Si interruptum somnum recuperare, ut evenit, non posset, lectoribus, aut fabulatoribus accersitis refumebat, producebaturque ultra primam sæpè lucem. Fabulacō, are, adjectivum, Fabulosus: [שׁוֹמֵר מִשְׁבָּחִים] *shomér misbachim*.] ut Historia fabularis, in qua multa falsa, & minime vera scribuntur. Suet. in Tiberio: Maxime tamen curavit historię fabularis notitiam usque ad ineptias & derisum.

Fabulosis, a, um, Dicitur quod commentitium est: vel quod fabulis & figmentis celebratur: vel de quo multa finguntur. [שׁוֹמֵר מִשְׁבָּחִים] *shomér misbachim*. Gall. *Fabuleux*. Ital. *Favoloso*. German. *Erdichtit*

daven man viel sagt vnd aber erdichttet fabuleux est. Hisp. *Fingido*. Pol. *Felny baick*. Vngar. *Hamis beszédhez illend*. Ang. *Fell of fables or inventions, fayed*.] Horat. lib. 1. Carm. Vel quæ loca fabulosas lambit Hydapses. Plin. lib. 10. cap. 49. Pegafos equino capite volucres, & gryphas auritos, aduncitate rostri, fabulosos recit. ¶ Fabulosior. Plin. lib. 33. cap. 1. Mida quidem annulum, quo circumactio habentem nemo cernebat, quis non etiam fabulosiorem fateatur?

Fabulosior, adverbium, Falso, vel per fabulas. [שׁוֹמֵר מִשְׁבָּחִים] *shomér misbachim*. Gallicè, *Par mensonge, faulsement*. Ital. *Favolosamente*. Germ. *Falschlich, tugenhastig*. Hisp. *Fingidamente*. Pol. *Klamlivie*. Vng. *Hazogon, mesz mozzára*. Ang. *Feignedly*.] Plin. lib. 32. cap. 11. Accedat his Taprobane, insulæque aliæ Oceani fabulose narratæ. Idem lib. 5. cap. 1. Colonia à Claudio Casare facta Lixos, vel fabulosissime ab antiquis narrata.

Fabulositas, f. Hoc est, fabulantium vanitas. [שׁוֹמֵר מִשְׁבָּחִים] *shomér misbachim*. Gall. *Conte de menterie, mensonge*. Ital. *Il cantar favole, menzogna*. Germ. *Ein erdichtung, fabelweis*. Hisp. *Aquella obra de fingir*. Polonicè, *Bartania*. Vngar. *Hazogon, mesz mozzára*. Ang. *A telling of fables or lies*.] Plin. libro 36. cap. 13. Sed quum excedat omnia fabulositas, utemur ipsius M. Varronis in expositione ejus verbis. Idem lib. 7. cap. 32. Reperimus inter exempla, Aristæ etiam visam evolantem ex ore animam in Proconneso corvi effugie, magna quidem fabulositate.

Fabulum. Vide FABA.

Facello, Vide FACIO.

Facetus, ti, m. f. Dicitur qui salibus & sermonis urbanitate, citra scurrilitatem tamen, abundat, Salsus, urbanus, venustus, scitus, cõcinnus, festivus, argutus, dicax. [שׁוֹמֵר מִשְׁבָּחִים] *shomér misbachim*. Gall. *Facetieux, plaisant, railleur, racontif en paroles*. Ital. *Faceto, piacevole, chi ragiona piacevolmente per ridere*. Ger. *Schimpflich, spasshaft vnd bescheitig mit reden*. Hisp. *Cosa salada & donosa*. Polon. *Zartomy, mowoi*. Vng. *Trefszó, tréfus*. Ang. *That speaks or doth to make men laugh, merie, pleasant*.] Cic. ad Qu. Fratrem: Nam nequarum facetus scurra Sextus Nævius. Plaut. in Mil. Cavillator facetus, vel commodus conviva item ero. Cic. lib. 2. de Legib. Facetissimus Poëta veteris comœdiæ Aristophanes. Quiddam à faciendo derivant, ut is sit, qui gestibus aut verbis ita alium imitatur, ut se illum faciat. Alii à fando deducunt. Cic. de clar. Orat. Acuti, elegantes, faceti, breves homines. ¶ Veteres faceturum dixerunt quicquid venustum esset, & elegans. Horatius faceturum dicendi genus Catoni, Virgilio decens tribuit.

Facetè, adverb. Eleganter, urbanè. [שׁוֹמֵר מִשְׁבָּחִים] *shomér misbachim*. Gall. *Plaisamment, par railerie*. Ital. *Piacevolmente*. Ger. *Schimpflich mit dem besten worten*. Hispan. *Donosa y graciosamente*. Pol. *Niekorzy partem*. Vngar. *Trefszó*. Ang. *Pleasantly, merrily*.] Cic. 6. Verr. Nunquam tantum mali est Siculis, quin aliquid sceret & commode dicant. Idem pro Rosc. Amerin. Nosque ab illo nebulo facetiis eludimur.

Facetiæ, arum, s. p. Sunt quasi delicie quedam sermonis, & dicta urbanæ sine scurrilitate, jocus, sal, lepos, urbanitas, festivitas, argutia. [שׁוֹמֵר מִשְׁבָּחִים] *shomér misbachim*. Gall. *Plaisanterie, joyes, festez, de paroles, raileries*. Ital. *Facetie, burle piacevoli*. Ger. *Schimpf, reben, hosiagtut mit reden*. Hisp. *Los donayres de palabræ*. Pol. *Zartomy mowa, parti*. Vng. *Trefszó, tréfus, beszédke*. Ang. *Merie jestes or conceits*.] Plautus in Milite: Nam tu quemvis potis es facere ut fluat facetiis. Catullus: Est enim leporum Diferus pater, & facetiarius. Cicet. 1. Offic. Sale vero & facetiis Cæsar Catuli patris frater vicit omnes. Idem 2. de Orat. Etenim quum duo genera sint facetiæ: alterum æquabiliter in omni sermone fufum: alterum peracutum, & breve: illa à veteribus superior cavillatio: hæc altera dicacitas nominata est. ¶ Reperitur & in singulari facetiæ apud Apuleium in Apologia: Atque ego scio nonnullos, & cum primis Acmilianum istum facetiæ sibi facere res divinas deidere.

Facetiōsus, fa, sum, lucundus, facetiis abundans. [שׁוֹמֵר מִשְׁבָּחִים] *shomér misbachim*. Gall. *Facetieux, plein de plaisanteries & raileries*. Ital. *Pieno di piacevolezze*. Ger. *Don schimpflichet vnd tatzweckig redt*. Hispan. *Lleno de gracia y donayres*. Pol. *Felny zartory*. Vngar. *Trefszó, tréfus*. Ang. *Full of merie conceits*.] Cic. 2. de Finib. Quos quidem dies quemadmodum agatis, & in quantam hominum facetosam urbanitatem incuratis non dico. Quamquam alii hanc lectionem apud Cicetionem suspectam habent, & pro ea facietorum urbanitatem legendam censent.

Facies, faciei, f. q. Species oris. [שׁוֹמֵר מִשְׁבָּחִים] *shomér misbachim*. Gall. *La face, le visage*. Ital. *Facia*. Ger. *Das ansecht*. Belg. *Die gedaente des aengesichts*. Hisp. *La cara, el frente*. Pol. *Twarz*. Vngar. *Orca, alcaz, Ang. The face, the visage*.] ¶ Vultus, *veses*, differtur, quod vultus, voluntatis indicium sit, quod pro motu animi, in facie ostenditur. Vnde Servius: Vultus est voluntatis indicium, qui pro voluntatis varietate mutatur. Virg. 4. Aen. Spem vultu simulat, premit altum corde dolorè. Facies est pars anterior capitis humani, cõstans ex frõte, oculis, naso, malis, ore, & mento. Salust. in Cat. Piorius in facie, vultuq, recordia inerat.

¶ Sumitur

Sumitur tamen facies pro totius corporis forma. Terent. in Eunucho. O faciem pulchram. Vi enim ab aspectu species, à fingendo figura: ita à faciendo, vel à factura corporis dicitur facies. Plaut. in Pœnulo: Sed earū nutrix qua sit facie, mihi expedi. M. Statura nō magna, corpore aquilino. P. Atq; ipsa est. M. Specie venusta, ore parvo, atq; oculis peregrinis. Neque solum de hominibus dicitur, sed etiam de rebus inanimatis. Salust. lib. 2. Histor. Sardinia in Africo mari facie vestigiū humani, in Occidentē, quā in Orientem latior. Idē: Quibus rebus permota civitas, atq; immutata urbis facies erat. Accipitur tamen nonnunquam vultus pro facie, presertim apud Poetas: qui pro eodē dicunt, Fœdato vultu, & scelerata facie. Quandoq; etiam facies, pro specie dicitur: adē. Virg. lib. 6. Aen. Quæ scelerum facies, o virgo, effare. Idem lib. 1. Georg. tot bella per orbem, Tam multæ scelerum facies. Facies etiam pro corporis longitudine ponitur. Pacuvius in Niptra: Acrate integra, sero ci ingenio, facie pro cera. Vide Gel. lib. 13. cap. 28. Antiqui declinabant, hæc facies, hujus facies, vel facie, pro facie, ut testimonis aliquot docet Gell. lib. 9. cap. 14. Vertere se in omnes facies: id est, experiri omnia consilia, aut vires. Virg. lib. 12. Aen. Vertere omnes recte in facies, & contrahe quicquid, sive animis sive arte vales. De facie nosse, est leviter cognitum habere, quasi quæ semel atq; iterum videtis duntaxat: non qui cum sis familiariter versatus. Id si transferatur ad res animi, fiet venustus. Cicero in Pisonem: Habet hoc ipsa virtus, quā tu ne de facie quidem nosti: id est, ne tenuiter quidem. Similē huic est, prima facie, pro primo aspectu, & priusquam prestū ac diligentius consideres. Faciem proverbio perficuisse dicuntur, qui pudorem omnem dediderunt, velut absterio manu à vultu pudore. Plinius.

Faciō, cis, ei, dum, cuius passivum est facio. (*ἔργω* hōsā, ἔργω, ἔργω, ἔργω. Gall. *faire*. Ital. *Fare*. Ger. *Machen*. Fran. *Faire*. Hispan. *Hacer*. Pol. *Czynić*. Vng. *Tylenekedem*, *nyelék*. Ang. *To mak any thing, to do*.) Apud antiquissimos in usu sunt facior, quod adhuc remansit in verbis: ita quæ ex prepositionibus sunt: ut Afficio, passivum facit afficio: Conficio, cōficio, & sic de reliquis. Quæ vero ex aliis partibus componuntur, passiva faciunt, per verbum sicut. Fabrefacio, fabreficio: Madefacio, madesco. Sic etiam pinguefacio, affluofacio, calefacio, candefacio, excandefacio, cōdocefacio, cōmonefacio, fringefacio, fervefacio, confuofacio, reperfacio, disuofacio, manuofacio, stupefacio, satifacio, vacuofacio, patefacio, putrefacio, pudefacio, labefacio, exsperefacio, torrefacio, & si qua alia reperiantur. Vbi illud obiter notandū est, composita à facio, habentia e ante f, quæ sunt ex verbis secundæ cōjugationis, habere quartam à sine indifferētē. Horat. lib. 2. Serm. in matris jugulo ferunt tepefecit acutum. Catullus: Alta tepefaciet permissa flumina cede. Est aut facere proprie, in opere esse: id est, rei alicui facie quandā inducere. Vnde etiā facies dicitur. Qui enim facit vas, vasis faciem illi imponit: qui vestimentū, vestimenti faciem. Interdū sumitur pro scribere: id est, cōponere. *scribere*. Donatus in Terentium: Facit qui materiam componit, ut Menander. Pro estimare, *estimare*. Plautus in Cœcul. Migrare certum jam nunc è sano foras, Quando Aesculapio ita sentio sententiam, Vt in nihil faciat, nec me salvum velit. Sic magni facio, *magnum*. Parvi facio, *parvum*. Tanti facio, magno pretio estimo, nullius aestimo, tanti aestimo. Nec cōposita sunt hæc, quā manifestē divisa inveniantur. Plaut. in Cure. Respicio vos nihil meam gratiam facere. Idem in Rud. Minacias ego istas flocci nō facio tuas. Cicero. Cecinnet Vedbar familiarissimē Cæsare, Pompeium faciebam plurimi. Iungitur & cū genitivū lucti, & sumpti ut Lucifacio idem sit quod facio luctū: *luctum*, & sumpti *luctum*, idem quod facere sumptum: *sumptum*. Plautus in Persa: Non xdepol trecentis cara est, fecisti lucti. Idē in Casin. Si nunc me suspēdo, meā operam luserim, & præter operam restim sumpti fecerim. Transfertur pondō verbum facio ad innumeros propemodum usus. Nam & facere verba dicimus: id est, loqui: *loqui*. Facere iter, est ire. *iter*. Facere aliquem certiorē, est significare alicui rem aliquam. Facere gratum: *gratum*. Facere ludos, exhibere. Facere luctum, luctari. Facere etiam, pati est: ut, Facere iacturam, damnum, naufragium: *iacturam*. Item facere pro sacrificare: *sacrificare*. Virg. 1. Aeglog. Quum faciam vitulam pro siugibus, ipse venio: id est, quum sacrificabo. Cicero pro Mur. Nolite à sacris patriis lunonis sospira, cui omnes Consules facere necesse est, domesticum & suum Consulem potissimū avellere. Plaut. Plenam faciam tibi fideliam: id est, implebo. Item convenire: *convenire*. Martialis: Non facit ad sevos cervix nisi prima leones. Item rem obsecram facere. Plaut. Mavult ancillæ facere, quam liberæ. Pertinet & ad pecuniam, quæ fieri dicitur, quā cogitur, seu colligitur. Salust. lugur. Quæ pecunia ad Hispaniē bellum Metello facta erat. Denique facere (ut

Papinianus inquit) omnem omnino faciendi causam complectitur. dandi, solvendi, numerandi, iudicandi, ambulandi, red dendi. Vnde qui otiosus sedet, si rogetur quid faciat: recte respondere poterit se nihil facere, quando quidem otiosus est. Rectē etiam se sedere: quoniam & sedere ipsum aliquod latere est: ut jacere, navigare, quiescere. Faciam te ut possim amari: id est, plurimū amabo. Faciam ut tibi prolium ad cibum prodero. Fac te esse qui sum: id est, finge te esse me, vel pante cum esse qui sum, &c. Facto opus est, fieri opus est. *opus*. quod etiam dicimus, Opus est factū. Factum in audio illi injuriam: hoc est, audio futurum alicui sit injuria. Factum itur mihi contumelia. Cato pro se contra Cæsum. Atq; evenit ita Quirites, ut in hac contumelia quæ mihi proprie huiusmodi perulantiā factum itur, Rei quoq; palam mediūsfidius miserare Quirites. A facio item tunc prima conjugationis in co terminata, quæ proprie facta sunt: ut Sacrifacio, magnifico, deifico, clarifico, zōdifico, iustifico, mortifico, iustifico, falsifico, & huiusmodi. Facere, apud Lucretium, lib. 6, pro arefacere, *arefacere*. Principio tunc sol excoquit, & facit are. Factū, in responsione alicuius, pro ita, sive etiā. Terent. in Eunucho. Chæreone itam vellem intraxit tibi D. O. Factū. P. H. Et ea est indutus D. O. Factū. Dic mihi, a fugisti? H. Hera factū. Facere egre alicui hoc est, facere alicui rem molestam. Terent. in Eunucho. Mox tibi sibi parare adductum ante oculos amulūm: Vobis facere i tra huic a grē. Facere animum alicui, est incitare, & animum alicui augere. Liv. 3. bell. Pun. Milium à Metaponto prædā Romanis fecit animum, ut nocte ex improviso opera hostium invaderent. Ovid. 3. Trist. Quæ tibi res animos in me facit probe? Facere argentarium, est facere quædam argentum: hoc est, trapezitæ, sive mensarii. Cic. 7. Verr. Is quem ille argentarium Lepi fecisse dicit. Facere auspiciū dicitur aut quo auspiciū capitur. Liv. 1. q. 4. Vbi de Eam alitem ea regione colli, & ejus diei nuntiam venisse, circa summum vulnes huius auspiciū fecisse. Facere cadaver, occidere. Apul. lib. 2. Cadaver quod ipse fecerat, avidē complexus est. Facere copiam & potestatem alicui, Plaut. Capt. gratiā habeo tibi, quæ copiam istam mihi, & potestatem facis, Vt ego ad patrem tuum remittam nuntium. Facere cum aliquo est partes sustinere, aut sequi. Gell. lib. 13. cap. 22: Ex his canonibus quæ in Sertorio faciebant, quū multis præliis superatus esset, unquam ab eo descivisse. Cicero pro Quint. Quū veritas dicitur, & fac esse, permittentis & concedentis est bonum, si dicas, esto, vel pone ita esse. Cicero in Verr. Facis istam hoc ferendum nullo modo est. Facere fidem, est sumere quis credat, persuadere: *credere* vel *persuadere*. Cicero in Cat. Vt quoniam aurbis vestris propter incredibilem magnitudinem, sceleris minorem fidem faceret oratio mea. Facere gradum est ambulare. Cic. 2. de Orat. Quin prodis mihi Spuri, ut quocumque gradum facias, toties tibi tuarum virtutum venia mentem? Plautus in Cure. Sed grandiore gradum egredere ad me obsecro: id est, propere ad me accedere. Gradum ad aliquid facere, est per quosdā veluti gradus ab uno re placere ad aliam transitum facere. Quint. lib. 3. cap. 6. Namque & libi frequens est, ut ea quibus minus confidimus, quum ita dicitur, omittamus: interim sponte nostra veluti donatos, & ea quæ sunt potentiora gradum, ex his fecisse contenti. Facere gradum, pro promovere. Liv. 6. ab Vrb. Accingendum ad eam cogitationem esse, sonando, agendoq; jam cō gradum fecisse plebeiorum: unde si potit annuatur, pervenire ad civitatem, & partibus æquari tam honore, quā virtute possent. Facere gratiam iurisjurandi est, solvere vinculo iuramentum. Plautus in Rudente: Nihil hercle hic tibi est, ne tu sperem iurisjurandi volo gratiam facias. Facere gratiam, pro omni quod subire quis teneatur, ei remittere, privilegion, ab eo exonerari. Suetonius in Othone, cap. 38: Mox reddendi equi gratiam locit eis qui majores annorū quinq; triginta retinere eum nolent. Facere gratiam delicti, pro ignoscere. Salust. in Jugurth. Cæterum Boccho, quoniam peremerat delicti, gratiam facit: id est, ignoscit. Facere gratū pro gratificari. Terent. in Eunucho. Hæc, & omni te turba evolvet, & illi gratum fecerit. Facere injuriam, est verbo factōve aliquem injuste ledere. Plaut. Mercat. Filio suo innocenti qui fecit tantam injuriam. Facere initium, incipere, *incipere*. Cicero ad Attic. libro 9: Si hic qua ratione initium fecit, eadem cetera agere sycerē, temperatē prudenter, valde video. Facere largitionem, seu largitiones, est largiri, & profundere, ac disti partem. Cicero 3. Tulcul. Et quidem C. Gracchus quum largitiones maximas fecisset, & effudisset gratiam, verbis tamen deinde obibat ærarium. Ne loangum faciam: id est, ut breviter dicam, apud Horat. 1. Serm. Saty. 3. Facere ludos, iudicare. Plautus in Aulul. Quem tu senēta ætate ludos facias. Facere magni, est magni aestimare. Plautus in Aulul. Nunc neque quid velim facitis magis pessime. Facere

maximi. Terent. in Phor. Merito te semper maximi feci Chre-
me. Nihil facere, est nihil aestimare. *Facere* parvi. Plaut. Rudente illos seculos qui tuum fecerunt fa-
num parvi, & ausi sunt violare nos. Ne pili quidem facere.
Carullus. Ludere hanc simit ut lubet, nec pili facit uni. Plaut.
facere. Cic. Att. lib. 8. Ego pro Pompeio libere emori possum,
facio plura omnium hominum neminem. Facere manu, pro
colligere milites. Cic. in Verr. Illi nocte, facta manu, armatoq;
veniunt. Idem pro Cecinna: Quis manum fecerit, copias para-
vit. *Facere* mecum: hoc est, sentit mecum, ac mea est opinio.
Ovid. Ut fatear, mecum sola Corinna facit. Horatius: Et sapit,
& mecum facit, & love iudicat æquo. Ad eundem etiam modum
dicimus, tecum, secum, nobiscum, aut vobiscum facere. Cic.
pro Sylla: Quid tum? Crassus si respondisset idem sentire, & se-
cum facere Syllam. Idem pro A. Cecin. Videtis autem
sapientissimorum hominum facere nobiscum. Facere mentio-
nem, commemorare. Cic. de Senec. Lyfandrum Lacedæmoniu
(cujus modo mentionem feci) dicere ajunt solitum, Lacedæ-
monie esse honestissimum domicilium senectutis. Facere
mulum, idem quod dimittere. Cic. 3. Offic. Iuravitq; se illum
statum interfectorum, nisi iussurandum dedisset, se patrem
mulum esse facturum. Facere modum alicujus rei, est sibi tem-
perare, & modum non egredi. Cic. 1. de Legib. Ipsiq; magno-
peræ auctorem fuisse, ut aliquando controversarum aliquem
facerent modum. Facere modos, est inter adus fabularum in-
tercinere. Terent. in Prologo Andr. Flaccus, Claudii filius
modos fecit tibiis paribus, dextris & sinistris. Cic. de Orat. Neque
id auctores prius viderunt, quam ipsi poetæ, quam denique illi
etiam qui secerant modos. Facere mutuum cum aliquo.
Plaut. Trin. Bene vult tibi. I. Accepol mutuum mecum facit.
Idem Cure. ea me deperit: Ego autem cū illa nolo facere mu-
tuum id nolo eam deperire ut me deperit. *Navfragium*
facere. Cic. ad Tironem: Qui cupidè profecti sunt, multi nau-
fragia fecerunt. Facere nomen, est nominare. Liv. 8. ab Urbe
Sclerato campo, credo ab incesto id ei loco nomen factum.
Facere nomē alicujus amplum, est cōciliare famā & celebra-
tem. Liv. 8. bel. Pun. Vbi per aliquot annos maximis rebus ge-
rendis amplissimum nomen apud exteras gentes, pop. Rom.
familiaq; vestra fecerant. Facere nomina, idem quod debito-
tem se constituere. Cic. 3. Offic. Emit homo cupidus & locu-
ples, tanti quanti Pythius voluit, & emit instructos: nomina fa-
ciunt, negotium conficit. Accipitur etiam pro pecuniam mutuā
dare, aut aliis debitorem sibi aliquem facere. Cic. Gallo, lib. 7.
Accepi Aviani literas, in quibus hoc inerat liberalissimum, no-
mina se facturum qua ego vellem die. Id est, pecuniam credi-
turam, in tam diem solvendam, quam ego postulasset. Facere
nomen cū vineis: hoc est, facere supputationem redditus
vinearum. Colum. lib. 3. cap. 3. Quod quali nomen si ut facer-
ator cum debitore, ita rusticus cū vineis suis fecerit, ejus sum-
ma, ut in perpetuum, &c. Facere otium id est, dare. Virgil. 1.
Aeglog. O Meibæce, Deus nobis hæc otia fecit. Facere ova,
pro parere. Varr. 3. de Re rust. cap. 9. Neq; ferè in villis ova ac
pulos faciunt, sed in sylvis. Facere par. Plaut. Trin. Feceris
partus ceteris factis, panem Tuum si percoles. Facere peti-
culum, est tentare, & experiri. Terent. Andr. Qui scis ergo istuc,
nisi peticulum feceris? Facere potestatem, permittere, cōcede-
re. Cic. in Castil. Siquid de his rebus dicere vellet, feci potesta-
tem. Facere potestatem, sive copiam sui, est aditum ad se præ-
bere, & permittere ut secum agatur: ut, Facere omnibus sui
conveniendi potestatem. Cic. 8. Philip. Facere progressum
in studiis. Cic. 4. Tusc. Philosophia denique ipsius principes
manus in suis studiis tantos progressus sine flagranti cupidi-
tate facere potuissent. Facere proventum majorem: hoc est,
ubtiores fructus dare. Colum. libro 2. cap. 15. Nec solum ea
res, majorem facit proventum, sed etiam saporem & odorem
vini pomorumq; reddit meliorem. Facere quæstum, lucrari.
Plaut. Capt. Aegre est mihi hunc facere quæstum carcerarium
propter sui gnari miseriam. Quæstum suo corpore facere, id quod
metreticia est. Liv. 6. bell. Pun. Quid me faciam nescio. Te-
rent. in Andr. Quid iis fiet, si huc Paulus venerit? Cic. ad Attic.
lib. 6. Quid tu huic homini facias? Idem pro Cecin. Quid de P.
Clodio fiat, rescribe. Idem ad Att. lib. 2. Facere ratione: hoc
est, ob aliquam certam causam. Cic. ad Att. lib. 12. Quiddomi-
te inclulisti, ratione fecisti. Ratum facere, est cōfirmare. Liv.
1. bell. Pun. Quæ nobis Imperatores vestri commoda tribue-
runt, ea rata atq; perpetua vestra auctoritate faciatis. Facere rem
rem, est querere & parare. Terent. in Adelph. Nunquam rem
facies tibi, nescis inescare homines Sannio. Facere rem divi-
nam, sacrificare. Plaut. in Amphit. Ego rem divinam intus fa-
ciam, vota que sunt. Facere reum: hoc est, accusare, sive reum
agere. Tacit. lib. 1. Violatorem fuderis vestri Amminium, apud
Varum qui tum exercitus præsi debat, reum feci. Facere sacri-
ficium, & sacra. Cic. de Clar. Orat. Licet aliquid etiam de M.
Popilio ingenio suspicari, qui quum Consul esset, eodemque

tempore sacrificium publicum cum læna faceret. Liv. 1. ab
Urbe: Qui sacra publica pop. Rom. faceret. Facere sanguinè,
pro effundere. Liv. 3. bell. Maced. Nondum inditō bello, aut
ita commisso, ut Iristos gladios, aut sanguinem usquam fa-
ctum audissent. Facere satis, est debitum persolvere. Plaut.
Alin. Sed vina que vendidi heri vitario. Exarabo, iam pro his
satis fecit Stichus. I. Fecisse satis opinor id est, solvisse. Facere
satis alicui, pro ejus voluntati obtemperare. Cic. de Clar.
Orat. Ego vero, inquam, si potero, faciam vobis satis. Facere
stipendia sub aliquo, idem quod militare. Plin. de Vitis illustr.
Sub Oreste in Sardinia stipendia fecit. Facere stipendarios, est
cogere ad solvendum tributum. Cic. 1. bell. Gall. Meduos, sibi
quoniam belli fortunam tentassent, & armis congressi & su-
perati essent, stipendarios sibi factos. Facere stomachum
alicui, est commovere aliquem, & bilem excitare. Cic. 1. ent.
lib. 1. Epist. Non illi quidem, ut mihi stomachum faceret. Facere
sumptum, quod alias facere expensas, vel expendere dicitur.
Plautus Capt. Quin ita faciam, ut te cupias facere sum-
ptum, etsi ego verem. Facere vadimonium, pro promittere.
Plaut. Epid. licet, ut vadimonium mihi hic ultro facit. Facere
velandū est, vchicare. Virgil. 5. Aeneid. Vela facit tamen,
& plenis subit ostia velis. Facere vestigium, ambulare & pro-
gredi. Cic. pro Rab. Posthum. Hic vos aliud nihil orat, nisi ut
rectis oculis hanc urbem sibi intueri, atque in hoc solo vesti-
gium facere liceat. Facere vitium, est corruere, vel vitari, &
aliqua parte labefactari: & propitiè de ædificiis dicitur. Cic.
in Topic. Si ædes exesa corruerunt, vitiumve seclerunt. Facere
vitium, pro vitare & corrumper. Vitruvius: Si venti frigidū
sunt, lædunt si calidi, vitiant si humidi, nocent: idem faciunt
vicia pavimentis. Facere volupe animo suo. Plaut. Alin. Hic se-
nex liquid clam uxore suo animo fecit volupe. Neq; novum,
neque mirum fecit, nec secus quam alii solent. Facere vota,
est supplicare. Plin. lib. 17. cap. 2. Ergo qui dicit hyemes serene-
nas optandas, pro arboribus vota fecit. Facere urinam, est
mejere. Colum. libro 6. capite 30. Plerumque jumenta morbos
concupiunt lassitudine & astu: nōnunquam & frigore, & qui
suo tempore urinam non fecerint. Quid faciemus hoc ho-
mine? hoc puero? pecunia? Loquendi mos est perelegans, &
veteribus solum ubertat, in quo ellipsis esse videtur præpo-
sitionis, cum. Terent. Neutra in re vobis à me difficultas erit.
Sed quid faciemus puero? Cic. Quid factum est Strabone &
Nicostrato quid te futurum putas?
Factum, sive substantivum, Res gesta. [מַעֲשֵׂה מַבְּרָה] *mabrah*
מַעֲשֵׂה מַבְּרָה. Gall. *Une chose faite*. Ital. *Fatto*. Germ.
En that Belg. En gēstōd missioft dat. Hisp. El qho. Polon.
Vynok. Vngar. *Mag idet, jstakodet*. Ang. *A thing done, a deed*.
Virgil. lib. 1. Aeneid. Fortia facta patrum. Terent. in Andr. di-
ctum ac factum, invenient Aliquam causam, quam obicem rji-
ciar oppido. Factum mutare, pro sententiam mutare. Terent.
in Andr. Haud muto factum.
Factus, us, m. q. Confectio. [מַעֲשֵׂה מַבְּרָה] *mabrah*
מַעֲשֵׂה מַבְּרָה. Gall. *Une chose faite*. Ital. *Fatto*. German. En gēstōd.
Hispan. El echo. Pol. *Vepinnis*. Vng. *Tjndalat*. Ang. *A doing, or*
making. Vnde factus olei dicitur, quantum una vice conficitur.
Cato de Re rust. cap. 67. Factioribus det in singulos factus
olei sextarios, & in lucernam quod opus sit: hoc est, in singu-
las olei confectioes, vel quoties oleum conficitur. Varro de
Re rust. lib. 1. cap. 24. Hostium vocant, quod ex uno factu olei
reficitur. Factum dicunt quod uno tempore conficitur. Fac-
tus villa, pro structura, opere, & ædificatione. Varro lib. 3. de
Re rust. cap. 1. Ego quoque quod exornatio villa esse posset
fictu, quam factu, hæc ad te misi.
Factus, sive, factus, supinum in usu non est legitur tamen parti-
cipium factissus, tanquam supinum esset factissum. Cic. in
Vetrem: Quum audisset sibi negotium factissum. Significat
autem proprie ad faciendū eo, viso, ad videndum eo. [מַעֲשֵׂה
מַבְּרָה] Gall. *Une chose faite*. Ital. *Andare a fare*. German. *Thunt*
machet, hmgelien ju thun. Belg. Dom. Hispan. *Andar para hacer*.
Polon. *Isare fte do wpywieniu*. Angl. *To go about to do, to do*.
Virgil. 4. Georgic. Haud mora, contrivōd matris præcepta fa-
cellit. Interdum est discedere. [מַעֲשֵׂה מַבְּרָה] *mabrah*
מַעֲשֵׂה מַבְּרָה. Vng. *Dulgatatum, megyek*. Terent. in Phorm. Dic quid velis
dari tibi in manum, ut heros his desistat limbis. Hæc hinc fa-
cellat. Id est, sua curam abeat. Donatus, Facellat, pro hinc se
faciat ad est, abeat. Cic. in Horten. Facellant igitur qui docere
nihil possunt quod melius sapientiusq; vivamus. Negotium
facellere, est cuipiam molestum esse. [מַעֲשֵׂה מַבְּרָה] *mabrah*
מַעֲשֵׂה מַבְּרָה. Gal. *Mollet, fistibet, manzer, haller der affaires à*
quelqu'un. Ital. *Essere molestato, molestare*. German. *In schalffia mas*
hen ju thun gden. Hispan. *Molestar a emper a alguno*. Pol. *Prace-*
zadaw. Vngar. *hantja a lenny*. Ang. *To vex with business*. Cic.
Appio Pulch. Quum est nobis allatum de temeritate eorum,
qui tibi negotium facerent. Et periculum alicui facellere: id
est, creare, parare. Cic. in Vetrem: Profecto metueret incipies ne

antiqui Poëta locum citans ex Decumis: Me non vocabit ob
 eam rem: haec feci fallam.
 Falla. lid. quod dicitur, sp. [Vngar. Falantfal. besaltes.] Cic. de
 Finib. lib. 2. Quae diligentissime contra Antonem dicuntur à
 Chryippo ex ea difficultate illae fallaciloquentiae.
 Fallo, ut ad p. fallum facio. [Vngar. falantfal. besaltes.] Gall. Falser.
 Falser. Ital. Falser. Germ. Falser. Hesp. Falser. Falser.
 Pol. Falser. Vng. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser.
 leg. penultima. ff. ad l. Corn. de fals. Decreto que divi Adriani
 praecipuum est in insulam eos relegari, qui pondera aut men-
 suras falsaverint.

Falsitas, ut m. f. Qui falsa in scripta publica & instrumenta re-
 ferunt. [Vngar. falantfal. besaltes.] Gall. Falser. Ital. Falser.
 German. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser. Falser.
 Pol. Falser. Vng. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser.
 leg. penultima. ff. ad l. Corn. de fals. Decreto que divi Adriani
 praecipuum est in insulam eos relegari, qui pondera aut men-
 suras falsaverint.

Fallonia, est culpa, injuria, propter quam vasallus amittit Feu-
 dum nomina barbaria.
 Falx, os. f. Ferramentum aduncum quo segetes & herbe secan-
 tur: item illud quo vites & arbores putantur. [Vngar. falantfal.
 besaltes.] Gall. Falser. Ital. Falser. German. Falser. Hesp. Falser.
 Pol. Falser. Vng. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser.
 leg. penultima. ff. ad l. Corn. de fals. Decreto que divi Adriani
 praecipuum est in insulam eos relegari, qui pondera aut men-
 suras falsaverint.

Falx, ut m. f. Ferramentum aduncum quo segetes & herbe secan-
 tur: item illud quo vites & arbores putantur. [Vngar. falantfal.
 besaltes.] Gall. Falser. Ital. Falser. German. Falser. Hesp. Falser.
 Pol. Falser. Vng. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser.
 leg. penultima. ff. ad l. Corn. de fals. Decreto que divi Adriani
 praecipuum est in insulam eos relegari, qui pondera aut men-
 suras falsaverint.

Falx, ut m. f. Ferramentum aduncum quo segetes & herbe secan-
 tur: item illud quo vites & arbores putantur. [Vngar. falantfal.
 besaltes.] Gall. Falser. Ital. Falser. German. Falser. Hesp. Falser.
 Pol. Falser. Vng. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser.
 leg. penultima. ff. ad l. Corn. de fals. Decreto que divi Adriani
 praecipuum est in insulam eos relegari, qui pondera aut men-
 suras falsaverint.

Falx, ut m. f. Ferramentum aduncum quo segetes & herbe secan-
 tur: item illud quo vites & arbores putantur. [Vngar. falantfal.
 besaltes.] Gall. Falser. Ital. Falser. German. Falser. Hesp. Falser.
 Pol. Falser. Vng. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser.
 leg. penultima. ff. ad l. Corn. de fals. Decreto que divi Adriani
 praecipuum est in insulam eos relegari, qui pondera aut men-
 suras falsaverint.

Hisp. Cosa que trae hoz. Pol. Zkoffa chodysty. Vng. Kasza horda-
 es. Ang. That beareth a sickle.] Vnde perpetuo epitheto Satur-
 nus Falcifer à poëta appellatur: cui idcirco falx tribuitur,
 quod primus in Italia agriculturam usum credatur indicasse,
 autor Macrobi. lib. 1. Satur. Mart. lib. 3: Nam si faloceri defen-
 dere templa Tonantis.

Fama, m. f. p. à fando, dictio media. [Vngar. falantfal. besaltes.]
 Gall. Falser. Ital. Falser. German. Falser. Hesp. Falser.
 Pol. Falser. Vng. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser.
 leg. penultima. ff. ad l. Corn. de fals. Decreto que divi Adriani
 praecipuum est in insulam eos relegari, qui pondera aut men-
 suras falsaverint.

Fama, ut m. f. p. à fando, dictio media. [Vngar. falantfal. besaltes.]
 Gall. Falser. Ital. Falser. German. Falser. Hesp. Falser.
 Pol. Falser. Vng. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser.
 leg. penultima. ff. ad l. Corn. de fals. Decreto que divi Adriani
 praecipuum est in insulam eos relegari, qui pondera aut men-
 suras falsaverint.

Fama, ut m. f. p. à fando, dictio media. [Vngar. falantfal. besaltes.]
 Gall. Falser. Ital. Falser. German. Falser. Hesp. Falser.
 Pol. Falser. Vng. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser.
 leg. penultima. ff. ad l. Corn. de fals. Decreto que divi Adriani
 praecipuum est in insulam eos relegari, qui pondera aut men-
 suras falsaverint.

Fama, ut m. f. p. à fando, dictio media. [Vngar. falantfal. besaltes.]
 Gall. Falser. Ital. Falser. German. Falser. Hesp. Falser.
 Pol. Falser. Vng. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser.
 leg. penultima. ff. ad l. Corn. de fals. Decreto que divi Adriani
 praecipuum est in insulam eos relegari, qui pondera aut men-
 suras falsaverint.

Fama, ut m. f. p. à fando, dictio media. [Vngar. falantfal. besaltes.]
 Gall. Falser. Ital. Falser. German. Falser. Hesp. Falser.
 Pol. Falser. Vng. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser.
 leg. penultima. ff. ad l. Corn. de fals. Decreto que divi Adriani
 praecipuum est in insulam eos relegari, qui pondera aut men-
 suras falsaverint.

Fama, ut m. f. p. à fando, dictio media. [Vngar. falantfal. besaltes.]
 Gall. Falser. Ital. Falser. German. Falser. Hesp. Falser.
 Pol. Falser. Vng. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser.
 leg. penultima. ff. ad l. Corn. de fals. Decreto que divi Adriani
 praecipuum est in insulam eos relegari, qui pondera aut men-
 suras falsaverint.

Fama, ut m. f. p. à fando, dictio media. [Vngar. falantfal. besaltes.]
 Gall. Falser. Ital. Falser. German. Falser. Hesp. Falser.
 Pol. Falser. Vng. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser.
 leg. penultima. ff. ad l. Corn. de fals. Decreto que divi Adriani
 praecipuum est in insulam eos relegari, qui pondera aut men-
 suras falsaverint.

Fama, ut m. f. p. à fando, dictio media. [Vngar. falantfal. besaltes.]
 Gall. Falser. Ital. Falser. German. Falser. Hesp. Falser.
 Pol. Falser. Vng. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser.
 leg. penultima. ff. ad l. Corn. de fals. Decreto que divi Adriani
 praecipuum est in insulam eos relegari, qui pondera aut men-
 suras falsaverint.

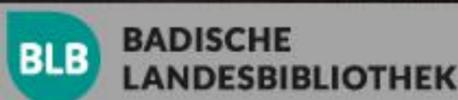
Fama, ut m. f. p. à fando, dictio media. [Vngar. falantfal. besaltes.]
 Gall. Falser. Ital. Falser. German. Falser. Hesp. Falser.
 Pol. Falser. Vng. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser.
 leg. penultima. ff. ad l. Corn. de fals. Decreto que divi Adriani
 praecipuum est in insulam eos relegari, qui pondera aut men-
 suras falsaverint.

Fama, ut m. f. p. à fando, dictio media. [Vngar. falantfal. besaltes.]
 Gall. Falser. Ital. Falser. German. Falser. Hesp. Falser.
 Pol. Falser. Vng. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser.
 leg. penultima. ff. ad l. Corn. de fals. Decreto que divi Adriani
 praecipuum est in insulam eos relegari, qui pondera aut men-
 suras falsaverint.

Fama, ut m. f. p. à fando, dictio media. [Vngar. falantfal. besaltes.]
 Gall. Falser. Ital. Falser. German. Falser. Hesp. Falser.
 Pol. Falser. Vng. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser.
 leg. penultima. ff. ad l. Corn. de fals. Decreto que divi Adriani
 praecipuum est in insulam eos relegari, qui pondera aut men-
 suras falsaverint.

Fama, ut m. f. p. à fando, dictio media. [Vngar. falantfal. besaltes.]
 Gall. Falser. Ital. Falser. German. Falser. Hesp. Falser.
 Pol. Falser. Vng. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser.
 leg. penultima. ff. ad l. Corn. de fals. Decreto que divi Adriani
 praecipuum est in insulam eos relegari, qui pondera aut men-
 suras falsaverint.

Fama, ut m. f. p. à fando, dictio media. [Vngar. falantfal. besaltes.]
 Gall. Falser. Ital. Falser. German. Falser. Hesp. Falser.
 Pol. Falser. Vng. Falser. Hesp. Falser. Falser. Falser.
 leg. penultima. ff. ad l. Corn. de fals. Decreto que divi Adriani
 praecipuum est in insulam eos relegari, qui pondera aut men-
 suras falsaverint.

Hispan. Aquel diu de edor de fama. Pol. Rosilamiaz Vng. Hir hordog. Angl. A forger of news. Plaut. in Trinummio: Ego de verbis eorum famigeratorum in facis proliui.

Famigeratorum, onis, fr. Famia disseminatio. [משפחה] hofch-mahab. Aggriens. Gall. acut senti ou parti à. Ital. Dissolutio-ne di fama. Ger. Aufspritung con: Sach eder teimbden. Hisp. Aquella obra de dertemar e diuoluar fama. Pol. Rosil amione. Vng. Hir hordog. Angl. A forger of news. Plaut. in Trinummio. Hec famigeratio te honellet, necum conuoluet.

Famigeratorum, de. Celebris, clarus, fama notus. [משפחה] ifch hofchmahab. Aggriens. Gall. acut fami, reuomme. Ital. Celebre, illufre, confutato per fama. Germ. Berühmt Hisp. Acut famada, faleute, famoso. Pol. Slawoy. Vn. Hir hordog. Angl. Famigeratorum med.] Apuleius de Afino aureo: Satis famigeratorum confector.

Famigeratorum fama celebratus. [משפחה] Aggriens. Polon. Slawoy. Vngar. Hir hordog.] Apul. Florid. lib. 2: Fanum lunonis antiquos famigeratorum.

Familiā, diminutivum est a fama. Festus. [Vngar. Horetke.] Famen, faminis, n. t. Famia, locutio & sermo, a fando du-ctum est ut illud: Ne levi fahē, maculare viam fame posses.

Fames, huius famis, f. e. edendi cupiditas. [משפחה] rabab. Aggriens. Gall. Famie, famio. Ital. Fame. Germ. Hunger. Hisp. Hambro Polon. Głod. Vngar. Ebiog. Angl. Famis, hunger.] a famia, edo: & differt ab inedia, quod famis est semper cum cupiditate edendi, inedia eū sine appetitu, ut in agrotis. & Est enim propriē inedia, abstinētia a cibo, a non edendo dicta: famia. Vnde summos aliquot viros legitimus aliquot dicitum inedia se caruisse. Cicero pro Aul. Cluent. Iam hoc ignota-tus, iudices, ut etiam bestia, tunc dominante, plerumq; ad eum locum ubi pastura aliquando sint, revertantur. & Accipitur interdum famis, pro caritate ex annonæ penuria, quum scilicet plerique aliquo in loco alimento deficiente de via periclitantur. Cicero pro Flac. In fame frumentum erat exportare ausus. & Multa docet famis, modis à digne pignorem dēuocari.

Fames Melia, Aggriens. De fame extrema, deque rebus difficilimit. Est enim Melus oppidum Thessaliae quod Nicias Atheniensium dux obsedit expugnauitq; non tam machinis bellicis, quam fame. Suidas ex Aristoph.

Famelicus, a, um, pen. corr. Qui fame laborat. [משפחה] rabab. Aggriens. Gall. Affamē, qui a fam. Ital. Famelico, affamato. Germ. Hungerig: oder hungerichig. Hisp. Hambriento. Polon. L. głodny. Vngar. Ebiog. Angl. Hungry, hunger storm.] Plaut. in Casin. Post id quum lassus fueris & famelicus. Noctu ut condigne recubes, curabitur. Terent. Euauch. Ille ubi miser famelicus videt me esse in tantum honorem. Et tam facile vidum quare, ibi homo, cor. Plaut. Pseud. Dumque ridebunt futuri, mordebant famelici.

Famelicus, a, um, Qui frequēter fame cōsistatur. [משפחה] rabab. Aggriens. Gall. Affamē, qui a fam. Ital. Famelico, affamato. Germ. Hungerig: oder hungerichig. Hisp. Hambriento. Polon. L. głodny. Vngar. Ebiog. Angl. Hungry, hunger storm.] Plaut. in Casin. Post id quum lassus fueris & famelicus. Noctu ut condigne recubes, curabitur. Terent. Euauch. Ille ubi miser famelicus videt me esse in tantum honorem. Et tam facile vidum quare, ibi homo, cor. Plaut. Pseud. Dumque ridebunt futuri, mordebant famelici.

Famelicus, a, um, Qui frequēter fame cōsistatur. [משפחה] rabab. Aggriens. Gall. Affamē, qui a fam. Ital. Famelico, affamato. Germ. Hungerig: oder hungerichig. Hisp. Hambriento. Polon. L. głodny. Vngar. Ebiog. Angl. Hungry, hunger storm.] Plaut. in Casin. Post id quum lassus fueris & famelicus. Noctu ut condigne recubes, curabitur. Terent. Euauch. Ille ubi miser famelicus videt me esse in tantum honorem. Et tam facile vidum quare, ibi homo, cor. Plaut. Pseud. Dumque ridebunt futuri, mordebant famelici.

Famelicus, a, um, Qui frequēter fame cōsistatur. [משפחה] rabab. Aggriens. Gall. Affamē, qui a fam. Ital. Famelico, affamato. Germ. Hungerig: oder hungerichig. Hisp. Hambriento. Polon. L. głodny. Vngar. Ebiog. Angl. Hungry, hunger storm.] Plaut. in Casin. Post id quum lassus fueris & famelicus. Noctu ut condigne recubes, curabitur. Terent. Euauch. Ille ubi miser famelicus videt me esse in tantum honorem. Et tam facile vidum quare, ibi homo, cor. Plaut. Pseud. Dumque ridebunt futuri, mordebant famelici.

Famelicus, a, um, Qui frequēter fame cōsistatur. [משפחה] rabab. Aggriens. Gall. Affamē, qui a fam. Ital. Famelico, affamato. Germ. Hungerig: oder hungerichig. Hisp. Hambriento. Polon. L. głodny. Vngar. Ebiog. Angl. Hungry, hunger storm.] Plaut. in Casin. Post id quum lassus fueris & famelicus. Noctu ut condigne recubes, curabitur. Terent. Euauch. Ille ubi miser famelicus videt me esse in tantum honorem. Et tam facile vidum quare, ibi homo, cor. Plaut. Pseud. Dumque ridebunt futuri, mordebant famelici.

Famelicus, a, um, Qui frequēter fame cōsistatur. [משפחה] rabab. Aggriens. Gall. Affamē, qui a fam. Ital. Famelico, affamato. Germ. Hungerig: oder hungerichig. Hisp. Hambriento. Polon. L. głodny. Vngar. Ebiog. Angl. Hungry, hunger storm.] Plaut. in Casin. Post id quum lassus fueris & famelicus. Noctu ut condigne recubes, curabitur. Terent. Euauch. Ille ubi miser famelicus videt me esse in tantum honorem. Et tam facile vidum quare, ibi homo, cor. Plaut. Pseud. Dumque ridebunt futuri, mordebant famelici.

Famelicus, a, um, Qui frequēter fame cōsistatur. [משפחה] rabab. Aggriens. Gall. Affamē, qui a fam. Ital. Famelico, affamato. Germ. Hungerig: oder hungerichig. Hisp. Hambriento. Polon. L. głodny. Vngar. Ebiog. Angl. Hungry, hunger storm.] Plaut. in Casin. Post id quum lassus fueris & famelicus. Noctu ut condigne recubes, curabitur. Terent. Euauch. Ille ubi miser famelicus videt me esse in tantum honorem. Et tam facile vidum quare, ibi homo, cor. Plaut. Pseud. Dumque ridebunt futuri, mordebant famelici.

Famelicus, a, um, Qui frequēter fame cōsistatur. [משפחה] rabab. Aggriens. Gall. Affamē, qui a fam. Ital. Famelico, affamato. Germ. Hungerig: oder hungerichig. Hisp. Hambriento. Polon. L. głodny. Vngar. Ebiog. Angl. Hungry, hunger storm.] Plaut. in Casin. Post id quum lassus fueris & famelicus. Noctu ut condigne recubes, curabitur. Terent. Euauch. Ille ubi miser famelicus videt me esse in tantum honorem. Et tam facile vidum quare, ibi homo, cor. Plaut. Pseud. Dumque ridebunt futuri, mordebant famelici.

Famelicus, a, um, Qui frequēter fame cōsistatur. [משפחה] rabab. Aggriens. Gall. Affamē, qui a fam. Ital. Famelico, affamato. Germ. Hungerig: oder hungerichig. Hisp. Hambriento. Polon. L. głodny. Vngar. Ebiog. Angl. Hungry, hunger storm.] Plaut. in Casin. Post id quum lassus fueris & famelicus. Noctu ut condigne recubes, curabitur. Terent. Euauch. Ille ubi miser famelicus videt me esse in tantum honorem. Et tam facile vidum quare, ibi homo, cor. Plaut. Pseud. Dumque ridebunt futuri, mordebant famelici.

Famelicus, a, um, Qui frequēter fame cōsistatur. [משפחה] rabab. Aggriens. Gall. Affamē, qui a fam. Ital. Famelico, affamato. Germ. Hungerig: oder hungerichig. Hisp. Hambriento. Polon. L. głodny. Vngar. Ebiog. Angl. Hungry, hunger storm.] Plaut. in Casin. Post id quum lassus fueris & famelicus. Noctu ut condigne recubes, curabitur. Terent. Euauch. Ille ubi miser famelicus videt me esse in tantum honorem. Et tam facile vidum quare, ibi homo, cor. Plaut. Pseud. Dumque ridebunt futuri, mordebant famelici.

Famelicus, a, um, Qui frequēter fame cōsistatur. [משפחה] rabab. Aggriens. Gall. Affamē, qui a fam. Ital. Famelico, affamato. Germ. Hungerig: oder hungerichig. Hisp. Hambriento. Polon. L. głodny. Vngar. Ebiog. Angl. Hungry, hunger storm.] Plaut. in Casin. Post id quum lassus fueris & famelicus. Noctu ut condigne recubes, curabitur. Terent. Euauch. Ille ubi miser famelicus videt me esse in tantum honorem. Et tam facile vidum quare, ibi homo, cor. Plaut. Pseud. Dumque ridebunt futuri, mordebant famelici.

Famelicus, a, um, Qui frequēter fame cōsistatur. [משפחה] rabab. Aggriens. Gall. Affamē, qui a fam. Ital. Famelico, affamato. Germ. Hungerig: oder hungerichig. Hisp. Hambriento. Polon. L. głodny. Vngar. Ebiog. Angl. Hungry, hunger storm.] Plaut. in Casin. Post id quum lassus fueris & famelicus. Noctu ut condigne recubes, curabitur. Terent. Euauch. Ille ubi miser famelicus videt me esse in tantum honorem. Et tam facile vidum quare, ibi homo, cor. Plaut. Pseud. Dumque ridebunt futuri, mordebant famelici.

Famelicus, a, um, Qui frequēter fame cōsistatur. [משפחה] rabab. Aggriens. Gall. Affamē, qui a fam. Ital. Famelico, affamato. Germ. Hungerig: oder hungerichig. Hisp. Hambriento. Polon. L. głodny. Vngar. Ebiog. Angl. Hungry, hunger storm.] Plaut. in Casin. Post id quum lassus fueris & famelicus. Noctu ut condigne recubes, curabitur. Terent. Euauch. Ille ubi miser famelicus videt me esse in tantum honorem. Et tam facile vidum quare, ibi homo, cor. Plaut. Pseud. Dumque ridebunt futuri, mordebant famelici.

Famelicus, a, um, Qui frequēter fame cōsistatur. [משפחה] rabab. Aggriens. Gall. Affamē, qui a fam. Ital. Famelico, affamato. Germ. Hungerig: oder hungerichig. Hisp. Hambriento. Polon. L. głodny. Vngar. Ebiog. Angl. Hungry, hunger storm.] Plaut. in Casin. Post id quum lassus fueris & famelicus. Noctu ut condigne recubes, curabitur. Terent. Euauch. Ille ubi miser famelicus videt me esse in tantum honorem. Et tam facile vidum quare, ibi homo, cor. Plaut. Pseud. Dumque ridebunt futuri, mordebant famelici.

Famelicus, a, um, Qui frequēter fame cōsistatur. [משפחה] rabab. Aggriens. Gall. Affamē, qui a fam. Ital. Famelico, affamato. Germ. Hungerig: oder hungerichig. Hisp. Hambriento. Polon. L. głodny. Vngar. Ebiog. Angl. Hungry, hunger storm.] Plaut. in Casin. Post id quum lassus fueris & famelicus. Noctu ut condigne recubes, curabitur. Terent. Euauch. Ille ubi miser famelicus videt me esse in tantum honorem. Et tam facile vidum quare, ibi homo, cor. Plaut. Pseud. Dumque ridebunt futuri, mordebant famelici.

bold] Vnde familiaria negotia, res familiares, res domestica. Autor ad Heren. in openi pigratione: Esti negotia familiaribus impediri, vix satis tui studii suppeditare possumus. Gell. lib. 12: Memorie mandatum est, Platonem philosophum triui admodum pecunia familiaris fuisse. & Familiaris locus. Col. lib. 11. cap. 1: Conuoluet rusticos circa lacum domus focumq; familiarē semper epulari. & Sepulchra familiaris, quæ quæ sibi ac familie suæ constitunt, quem admodum hærediana dicuntur quæ quis sibi & hæredibus extruit. Autor Cæsar lenti-consultus. 1. familiaria: de Relig. & sumpt. funerum. & Interdū idem est quod necessarius amicus, intimus, æstaque familiaritate conjunctus. [משפחה] rabab. Aggriens. Gall. Familiari, amicus. Ital. Familiare, amico. German. Ein gesellter, in quæ familiaritate conjunctus. Hisp. Familiar, a amigo de casa. Polon. Temaręj miary. Vngar. Barátságos. Angl. A friend, in quo me another hasineth.] Cicero. Attic. Homo familiaris illi mihi, & omnibus in rebus conjunctus. Idem de Amicitia Videmus P. Aemilium C. Laecinium familiarem fuisse. Idem pro Calp. Mulier illa quadrantaria permutatione familiaris facta erat balneario. & Familiaris etiam olim dicebatur, qui serui tunc. Macrobi. lib. 1. cap. 2: Nam & nostri majores omnes Domini inuidiam, omnem contumeliam seruis deprehentes. Domini patrem familiaris: Seruos familiares vocabant. Idem scribit Seneca lib. Epist. 6. epist. 47. & Arbor familiaris facta est, prostrata, & passim nascens, apud Plin. lib. 23. cap. 5. & Quædamque etiam hoc nomine intelliguntur domestici, quæ sunt et familia. Plautus in Amph. Ne qui essem, familiares querent, Versari crebri hic quum viderent me domi. & Familiaris sella, a veteribus appellata fuit sella perforata, eiciens aut excrementis accommodata. [משפחה] rabab. Varr. 1. de Re rust. cap. 13: itaque periti, ut et aqua influit, eo nomine faciant, quædam & sellas familiares ponunt.

Familiaritas, tatis, f. t. Confectuio ipsa, quæ est inter familiares & amicos. [משפחה] rabab. Gal. Acintance, familiaritas, amicitia familiaris & priore. Ital. Familiarità, domesticità. Germ. Freundtschaft. Belg. Vriendtschap. Hisp. Familiaridad. Pol. Temaręjstwo. Vngar. Barátság. Angl. Familiarity, acquaintance.] Terent. in Heaut. Mihi magna cum eo iure inde utique a pueritia semper fuit familiaritas. Cicero de Senec. Sic quum accepissemus a patribus, maximè memorabimur C. Laeli, & P. Scipionis familiaritatem.

Familiaritas, adverbium, liberè, amicè. [משפחה] rabab. Gall. familiarment, priorement. Ital. Familiarmente, domesticamente. Germ. Freundtschafft. Belg. Vriendtschap. Hisp. Familiarmente. Pol. Temaręjstwo. Vngar. Barátság. Angl. Familiarly, acquaintance.] Plaut. in Rud. Ah nimis familiariter me amicos. Terent. in Heaut. Tamen vel vitus tua me, vel vicinitas. Quod ego in propinqua parte amicitie puto. Facit ut te audidero neam, & familiariter. Cicero. Verri. Prefertim quum in L. Sertori defensore tuo tam familiariter uteretur. Familiariter morte alicujus: id est, graviter & moleste: nam quæ sunt etiam familiaria, ea animo nostro sunt chara, inquit Domitius Terent. in Andri. Hujus mortem tam ferè familiariter.

Familiaris, secunda persona multitudinis Imperatoris famulatus, a verbo famis, quod veteres pro dicis usurpabant. Famulus, Vide FAMA.

Famulus, li, m. f. Originè habet ab Ofcis Italix populis, apud quos servus famul dicebatur. [משפחה] rabab. Gall. seruitur, varlet ou valet. Ital. Famulo, seruo familiare. Ger. Ein Knecht oder Diener. Hisp. Seruidor. Pol. Sluga. Vn. Szolg. Angl. A seruant, a household seruant that attendeth on his maisters business.] Martial. Argolico famulū non te seruitur trano Vidissent gentes, se vaq; regna pati. Lucret. lib. 3. Ossa deus terra, proinde ac famul infimus esset. Item usus est Ennius famul pro famulo, ut autor est Nonius: mortali summū fortuna repetere reddidit, ut summo regno, famul optimus esset.

Famulus, a, um, adiectivum. Idem quod famularis. [משפחה] rabab. Gall. appartenant à un seruitur ou seruante. Ital. Famulo, seruo familiare. Ger. Das der Dieneren ist / oder zu den Knechten gehet. Hisp. Cosa perteneciente a seruidor. Polon. Sluga. Vngar. Szolg. Angl. That belongeth to a seruant.] Ovidius 1. de Pont. Nec dedignata est abjectis Illyris armis Cæsarum famulo vertice ferre pedem. Idem 1. de Fast. Tradiderat famulū jam tibi Rhenus aquas.

Famulus, li, f. p. Ancilla. [משפחה] rabab. Gall. Chambriere, seruante. Ital. Serua, famula. German. Ein Dienerin. Dinstmaagd. Hisp. Seruidora. Pol. Sluga. Vng. Szolgáda leány. An. A maidservant that attendeth on her maistris.] Cic. 5. Tusc. Sin autem virtus subiecta sub varios incertosque casus, famula Fortunæ est. Virg. 8. Aen. Noctem addidit opus, famulasq; ad lumina longo Exercet penso.

Famulus, a, um, p. Famuli officio fungor, seruo. [משפחה] rabab. Gall. seruis. Ital. Seruire. Germ. Diener. Hisp. seruidor.

Famulus, a, um, p. Famuli officio fungor, seruo. [משפחה] rabab. Gall. seruis. Ital. Seruire. Germ. Diener. Hisp. seruidor.

Famulus, a, um, p. Famuli officio fungor, seruo. [משפחה] rabab. Gall. seruis. Ital. Seruire. Germ. Diener. Hisp. seruidor.

Famulus, a, um, p. Famuli officio fungor, seruo. [משפחה] rabab. Gall. seruis. Ital. Seruire. Germ. Diener. Hisp. seruidor.

Famulus, a, um, p. Famuli officio fungor, seruo. [משפחה] rabab. Gall. seruis. Ital. Seruire. Germ. Diener. Hisp. seruidor.

Famulus, a, um, p. Famuli officio fungor, seruo. [משפחה] rabab. Gall. seruis. Ital. Seruire. Germ. Diener. Hisp. seruidor.

Famulus, a, um, p. Famuli officio fungor, seruo. [משפחה] rabab. Gall. seruis. Ital. Seruire. Germ. Diener. Hisp. seruidor.

Famulus, a, um, p. Famuli officio fungor, seruo. [משפחה] rabab. Gall. seruis. Ital. Seruire. Germ. Diener. Hisp. seruidor.

Famulus, a, um, p. Famuli officio fungor, seruo. [משפחה] rabab. Gall. seruis. Ital. Seruire. Germ. Diener. Hisp. seruidor.

Famulus, a, um, p. Famuli officio fungor, seruo. [משפחה] rabab. Gall. seruis. Ital. Seruire. Germ. Diener. Hisp. seruidor.

Famulus, a, um, p. Famuli officio fungor, seruo. [משפחה] rabab. Gall. seruis. Ital. Seruire. Germ. Diener. Hisp. seruidor.

Famulus, a, um, p. Famuli officio fungor, seruo. [משפחה] rabab. Gall. seruis. Ital. Seruire. Germ. Diener. Hisp. seruidor.

Famulus, a, um, p. Famuli officio fungor, seruo. [משפחה] rabab. Gall. seruis. Ital. Seruire. Germ. Diener. Hisp. seruidor.

Famulus, a, um, p. Famuli officio fungor, seruo. [משפחה] rabab. Gall. seruis. Ital. Seruire. Germ. Diener. Hisp. seruidor.

Famulus, a, um, p. Famuli officio fungor, seruo. [משפחה] rabab. Gall. seruis. Ital. Seruire. Germ. Diener. Hisp. seruidor.

Famulus, a, um, p. Famuli officio fungor, seruo. [משפחה] rabab. Gall. seruis. Ital. Seruire. Germ. Diener. Hisp. seruidor.

Famulus, a, um, p. Famuli officio fungor, seruo. [משפחה] rabab. Gall. seruis. Ital. Seruire. Germ. Diener. Hisp. seruidor.

Parast. qui dicit. Ital. Fasione. German. Fiesod. Hispan. El que habis. Polon. Mowia. Vngar. szelle, beszél. Ang. That speak. Propertius lib. 3. Elegia 7: Subtrahit hæc fantem torta vertigine fluctus.

Fasces, paropium. [Anno. p. 180. Vn. Szellad.] Virg. 2. Aen. sic fama deinde comantem Androgei galeam, clypeique in ligno decorum induitur.

Fasces, fanda, fandum, quanvis ratione originis videatur significare quod factu dignum est: scd semper tamen accipitur pro eo quod iustum, æquum, rectumque est. [Hypocrit. Quod dicitur. Gal. Quod dicitur, quod non potest dire. Ital. Cosa degna di essere parlata. Ger. Das wortig oder bitich ist darven man rede. Hispan. Cosa de hablar. Pol. Si wsi do mowienia. Vngar. Beszélésre méltos, szel. Angl. Which may or ought to be said, is full, meet.] Quædammodum è contrario infandum, & nefandum dicitur quod iniustum est, & minime rectum. Livius. Ita respersit fando, nefandoque sanguine arx. Cic. 1. de Divin. ex vetulso Poeta. Neque me Apollo facis fandi invitâ ciet. Virg. 1. Aen. At sperate deos memores fandi, atque nefandi: hoc est, iusti atque iniusti, interpret. Servio.

Farina, Farreatio, Farreum, Farina, Farinaceus, Farinarius, Vide FAR.

Fartilis, Fartim, Fartores, Fartum, Fartura, Vide FARTIO.

Fas, vocatus generis, Nomen est defectivum, tres tantum casus habens, eosque in singulari numero, nominativum videlicet, accusativum & vocativum. Est autem Fas, idem quod jus, quod pium, & fando dignum: & putant referri ad deos, quemadmodum iustum ad homines. [Hæc, cœna. Gal. Ce qui est la justice, licet & permis. Ital. Dio dicit è giusto, licito & buono. German. Gerecht / bitich und recht. Belg. Recht / gasti. Hispan. Lo que es justo por religion. Polon. Si wsi, pro iustitia. Vngar. szelad. Ang. Lawful, standing with the law. Virg. 1. Georg. Fas & iura linunt: id est, divina & humana iura permittunt. Et paulo post: Quippe ubi fas verum, atque nefas, tot bella per orbem, Tam multa scelerum facies. Fas est: id est, licitum. Plaut. in Afin. Neque pol te accuso, neque id me facere fas existimo. Cic. pro Mil. Clodium nihil delectat quod aut per naturam fas sit, aut per leges licet. Tacit. lib. 14: Ex hominum fibris consilere deos fas habebam. Quintil. lib. 3. cap. 8: In iudiciis enim vulgo fas habetur, indulgere aliquid studio suo. Huius contrarium est Nefas, quod est impium & execrabile a diis.

Fascia, f. p. Genus linteo quod pueri vel aliud quid ligari solent. [Hæc, dicitur. Ital. fascia, cindia. German. Bindband. Polon. pasmo. Vngar. szelad. Ang. Lawful, standing with the law. Cic. 2. de Divin. Defert ad conjectorem quidam somniasse se ovum pedere ex fascia lecti sui cubicularis. Et propter pro regum mento crinum pedumque fasciæ ponti conlueverunt: ideoque erant, pedesque dicuntur. Vlpianus. Fasciæ crinales, pedalesque vestis loco sunt, quia partem corporis veliunt. Scribit Plin. lib. 8: Mures portendisse exitum Carboni Imperatori, atrox fascia quibus in calcæam utebatur. Colum. lib. 7: Recte genibus applicantur ac fasciis circumdantur. Fascia prætorialis, qua mulieres mammas tegunt, Martial. lib. 14. Fasciæ dicuntur sectiones quædam orbis, quæ ab Astrologis quæ, sive plaga appellatur. Martian. Orbis terræ in quinque, zonæ, sive melius fasciæ discernuntur. Poniuntur pro nube, in modo fasces cœlum percurrunt. Lucan. Satyr. 14: Nil color hic cœli, nil fascia nigra minatur.

Fasciæ, diminutiv. f. p. Parva fascia. [Simile nua. Gal. Bandellette, sive virgias, drappeau. Ital. Picciola fascia. German. Ein Binde. Polon. Pasmo. Vngar. Szellad. Angl. A little band, a garter.] Cic. de Arusp. respon. P. Clodius a crocota, a mitra, a muliebribus soleis, purpureisque fasciis, a siphonio, a plectro, a flagitio, a stupro est factus repente popularis. Horat. lib. 2. Sermon. Satyr. 3: ponas insignia morbi, Fasci olas, cubital, focalia.

Fascio, as, are, act. p. Est fascia ligare. [Hæc, dicitur. Ital. fasciare, bendare. German. Binden / umbinden. Hispan. Fajar / embolvar al cuerpo la fascia. Pol. Obwiązać, obwiązać. Vngar. Szellad. Angl. To knit or bind with a band, to fuddle.] Spartianus de Antonino Pio: Sed quum esset longus & senex, incurvatusque, illiacis tabulis in pectore positâ fasciabat, ut rectius incederet. Mart. lib. 12: Nec fasciato naufragus loquax tunco.

Fasciatus, Vide FASCIS.

Fascinum, pen. corr. n. f. Quoddam incantationis genus, quo homines ita ligantur, ut liberi non sint, nec mentis compotes,

scæque ad extremam maciem deveniant. [Hæc, dicitur. Ital. Fascinatio, Gal. Sorceleris, enchanteur, enchanteur. Ital. Maia, incantamento. German. Verjamberung / quaberec. Belg. Entbes toovinge. Hispan. Encantacion, encantada. Pol. Oczarowanie. Vn. legzet, meg kôti. Ang. An incubantment, bewitching.] Horatius pro virili incendio posuit in Epode, Ode 8: Illiterati num minus nevi rigent, Minusve languet fascinum?

Fascino, as, pen. corr. act. p. Fascino noceo. [Hæc, dicitur. Ital. Fascinare, Gal. En fascier, sorcier. Ital. Sorciant, amaliante. German. Verjambert. Hispan. El que usa. Pol. Oczarowac. Vng. legzet. Ang. One that bewitcheth or sorcerereth.] Plin. lib. 13. cap. 4: Dente contra fascinantem religione positum.

Fascio, as, onis, f. c. [Hæc, dicitur. Ital. Fascio, Gall. En fascier, sorcier. Ital. Lo strigare & amaliare, amaliamento. German. Verjambert. Belg. Entbes toovinge. Hispan. Aquella obra de usar con mal ojo, encantada. Pol. Oczarowanie. Vng. legzet. Ang. A bewitching, a sorcerereth.] Plin. lib. 28. cap. 2: Cur & fascinationibus adoratione peculiaris occurrimus? Idem lib. 19. cap. 4: Hortosque & fores tantum contra invidentium fascinationes dicantur videmus.

Fascis, huius fascis, m. t. Lignorum aliarumve rerum colligatarum congeries. [Hæc, dicitur. Ital. Fascio, Gall. En fascier, sorcier. Ital. Lo strigare & amaliare, amaliamento. German. Verjambert. Belg. Entbes toovinge. Hispan. Aquella obra de usar con mal ojo, encantada. Pol. Oczarowanie. Vng. legzet. Ang. A bewitching, a sorcerereth.] Plin. lib. 28. cap. 2: Cur & fascinationibus adoratione peculiaris occurrimus? Idem lib. 19. cap. 4: Hortosque & fores tantum contra invidentium fascinationes dicantur videmus.

Fascis, huius fascis, m. t. Lignorum aliarumve rerum colligatarum congeries. [Hæc, dicitur. Ital. Fascio, Gall. En fascier, sorcier. Ital. Lo strigare & amaliare, amaliamento. German. Verjambert. Belg. Entbes toovinge. Hispan. Aquella obra de usar con mal ojo, encantada. Pol. Oczarowanie. Vng. legzet. Ang. A bewitching, a sorcerereth.] Plin. lib. 28. cap. 2: Cur & fascinationibus adoratione peculiaris occurrimus? Idem lib. 19. cap. 4: Hortosque & fores tantum contra invidentium fascinationes dicantur videmus.

Fascis, huius fascis, m. t. Lignorum aliarumve rerum colligatarum congeries. [Hæc, dicitur. Ital. Fascio, Gall. En fascier, sorcier. Ital. Lo strigare & amaliare, amaliamento. German. Verjambert. Belg. Entbes toovinge. Hispan. Aquella obra de usar con mal ojo, encantada. Pol. Oczarowanie. Vng. legzet. Ang. A bewitching, a sorcerereth.] Plin. lib. 28. cap. 2: Cur & fascinationibus adoratione peculiaris occurrimus? Idem lib. 19. cap. 4: Hortosque & fores tantum contra invidentium fascinationes dicantur videmus.

Fatū, es, favi, futurum, n. f. Alieni bene cupio. [פִּיטוּר] *fatū*. Gall. *favor*. Ital. *favore*. German. *gunst*. Hispan. *favor*. Polon. *łaska*. Vngar. *szégyen*. Angl. *to favour*. Terent. in *And.* Favere, adhibere est, ut docet Donatus. Terent. in *And.* Favere, adhibere quo animo. Favere faucibus antiqui dixerūt pro favore. Cic. 2. de *Divin.* Qui quidem silentio nodis (ut ait Ennius) favore faucibus rursus cantu plausuque premunt alas. Loquuntur gallicis. Favere linguis, Cic. 1. de *Divin.* Addeico omnibus rebus agendis, quod bonum, faustum, felix, fortunatumque esset, praefabantur, rebusque divinis, quae publice fierent, miserent linguis imperabantur, inq; feris imperanda ut lingua & iurgis se abstinere. Ovid. 15. *Metam.* animis linguisque favere. Tibullus: Vos itidem & linguis quisque favere iussit eundem modum dixit Virg. 5. *Aeneid.* Ore favere omnes. Vbi Servius: Favere ore quis per tacurnitatem. Vento faucibus navigare. Ovid. 15. *Metam.* Venti caelo pelagoque faventes, Ovidius *Epist.* 2.

Favēre, impersonaliter. [Angl. *Men favour.*] Cui contentum est invidetur. Cic. 2. de *Orat.* Invidetur enim contentis hominum ipsorum: studii autem eorum contentis modandi favetur. Idem libro 2. *Offic.* Quod eo simoniam mo facient, quia non modo non invidetur illi grati, verum etiam favetur.

Favōr, oris, m. t. voluntas, studium. [פִּיטוּר] *favōr*. Gall. *favor*. Ital. *favore*. German. *gunst*. Hispan. *favor*. Polon. *łaska*. Vngar. *szégyen*. Angl. *to favour*. Terent. in *And.* Favere, adhibere quo animo. Favere faucibus antiqui dixerūt pro favore. Cic. 2. de *Divin.* Qui quidem silentio nodis (ut ait Ennius) favore faucibus rursus cantu plausuque premunt alas. Loquuntur gallicis. Favere linguis, Cic. 1. de *Divin.* Addeico omnibus rebus agendis, quod bonum, faustum, felix, fortunatumque esset, praefabantur, rebusque divinis, quae publice fierent, miserent linguis imperabantur, inq; feris imperanda ut lingua & iurgis se abstinere. Ovid. 15. *Metam.* animis linguisque favere. Tibullus: Vos itidem & linguis quisque favere iussit eundem modum dixit Virg. 5. *Aeneid.* Ore favere omnes. Vbi Servius: Favere ore quis per tacurnitatem. Vento faucibus navigare. Ovid. 15. *Metam.* Venti caelo pelagoque faventes, Ovidius *Epist.* 2.

Favēre, impersonaliter. [Angl. *Men favour.*] Cui contentum est invidetur. Cic. 2. de *Orat.* Invidetur enim contentis hominum ipsorum: studii autem eorum contentis modandi favetur. Idem libro 2. *Offic.* Quod eo simoniam mo facient, quia non modo non invidetur illi grati, verum etiam favetur.

Favōr, oris, m. t. voluntas, studium. [פִּיטוּר] *favōr*. Gall. *favor*. Ital. *favore*. German. *gunst*. Hispan. *favor*. Polon. *łaska*. Vngar. *szégyen*. Angl. *to favour*. Terent. in *And.* Favere, adhibere quo animo. Favere faucibus antiqui dixerūt pro favore. Cic. 2. de *Divin.* Qui quidem silentio nodis (ut ait Ennius) favore faucibus rursus cantu plausuque premunt alas. Loquuntur gallicis. Favere linguis, Cic. 1. de *Divin.* Addeico omnibus rebus agendis, quod bonum, faustum, felix, fortunatumque esset, praefabantur, rebusque divinis, quae publice fierent, miserent linguis imperabantur, inq; feris imperanda ut lingua & iurgis se abstinere. Ovid. 15. *Metam.* animis linguisque favere. Tibullus: Vos itidem & linguis quisque favere iussit eundem modum dixit Virg. 5. *Aeneid.* Ore favere omnes. Vbi Servius: Favere ore quis per tacurnitatem. Vento faucibus navigare. Ovid. 15. *Metam.* Venti caelo pelagoque faventes, Ovidius *Epist.* 2.

Favēre, impersonaliter. [Angl. *Men favour.*] Cui contentum est invidetur. Cic. 2. de *Orat.* Invidetur enim contentis hominum ipsorum: studii autem eorum contentis modandi favetur. Idem libro 2. *Offic.* Quod eo simoniam mo facient, quia non modo non invidetur illi grati, verum etiam favetur.

Favōr, oris, m. t. voluntas, studium. [פִּיטוּר] *favōr*. Gall. *favor*. Ital. *favore*. German. *gunst*. Hispan. *favor*. Polon. *łaska*. Vngar. *szégyen*. Angl. *to favour*. Terent. in *And.* Favere, adhibere quo animo. Favere faucibus antiqui dixerūt pro favore. Cic. 2. de *Divin.* Qui quidem silentio nodis (ut ait Ennius) favore faucibus rursus cantu plausuque premunt alas. Loquuntur gallicis. Favere linguis, Cic. 1. de *Divin.* Addeico omnibus rebus agendis, quod bonum, faustum, felix, fortunatumque esset, praefabantur, rebusque divinis, quae publice fierent, miserent linguis imperabantur, inq; feris imperanda ut lingua & iurgis se abstinere. Ovid. 15. *Metam.* animis linguisque favere. Tibullus: Vos itidem & linguis quisque favere iussit eundem modum dixit Virg. 5. *Aeneid.* Ore favere omnes. Vbi Servius: Favere ore quis per tacurnitatem. Vento faucibus navigare. Ovid. 15. *Metam.* Venti caelo pelagoque faventes, Ovidius *Epist.* 2.

Favēre, impersonaliter. [Angl. *Men favour.*] Cui contentum est invidetur. Cic. 2. de *Orat.* Invidetur enim contentis hominum ipsorum: studii autem eorum contentis modandi favetur. Idem libro 2. *Offic.* Quod eo simoniam mo facient, quia non modo non invidetur illi grati, verum etiam favetur.

Favōr, oris, m. t. voluntas, studium. [פִּיטוּר] *favōr*. Gall. *favor*. Ital. *favore*. German. *gunst*. Hispan. *favor*. Polon. *łaska*. Vngar. *szégyen*. Angl. *to favour*. Terent. in *And.* Favere, adhibere quo animo. Favere faucibus antiqui dixerūt pro favore. Cic. 2. de *Divin.* Qui quidem silentio nodis (ut ait Ennius) favore faucibus rursus cantu plausuque premunt alas. Loquuntur gallicis. Favere linguis, Cic. 1. de *Divin.* Addeico omnibus rebus agendis, quod bonum, faustum, felix, fortunatumque esset, praefabantur, rebusque divinis, quae publice fierent, miserent linguis imperabantur, inq; feris imperanda ut lingua & iurgis se abstinere. Ovid. 15. *Metam.* animis linguisque favere. Tibullus: Vos itidem & linguis quisque favere iussit eundem modum dixit Virg. 5. *Aeneid.* Ore favere omnes. Vbi Servius: Favere ore quis per tacurnitatem. Vento faucibus navigare. Ovid. 15. *Metam.* Venti caelo pelagoque faventes, Ovidius *Epist.* 2.

Facilli, hanc dicitur. Ital. Favilla, cinere calida sive fauca. Ger- man. Ein gullt, idem in dicitur die gullt getro in sub. Belg. Ein gullt. Hispan. La marcella de ceniza muerta. Polon. likorka, napolite pikora. Vngar. Hama moz alut sica. Angl. The noly- te alut romanow upon the quicke colos. Plin. lib. 36. cap. 25. De in- spire calcatis carbonibus inducitur sabulo, calce ac favilla mixta. Idem lib. 18. cap. 35. Quum contactus ignis a se favilla dicitur. Scintilla vero proprie est que de silice quum is caedi- tur, exire solet. Virg. lib. 1. Aeneid. Ac primum silicis scintillam excudit Achates.

Favilla, dicitur, a, um. [favilla, dicitur, a, um. Gal. Caudex, de cinere. Ital. Di cinere, cineris. Ger. Aschdittig. Hisp. Casa de marcella de ceniza muerta. Polon. Popieloty. Vng. Hammas, (yagy) hammas. Ang. (yuba.) Solin. cap. 48. Nam fuliginem extinctus fa- villacem ambrosio taurum extumae cutis cohibet, quae vel levi- tati pressa, fumum exhalat.

Favilla, dicitur, a, um. Cella quaedam & cisternae in area Capitolina, ubi reponi solebant signa, & thesauri, & alia quaedam religiosa officina consecratauror Gell. lib. 2. cap. 10. In auro. Dicitur favilla quod in eis non rude res, argentumque, sed stata signata, pecunia conderetur. Unde & a praecis Latinis flavissae dicitur fuisse compertur, quas Graeci thesaurus appellant. Vide FLAVISSAE in FLO.

Favonia, dicitur, a, um. Pyra rubra, a favonio insitore dicta, quorum meminit Plin. lib. 15. cap. 15.

Favonia, dicitur, a, um. Vide FAVEO. Favonianum vinum, dicebatur quod in mediis collibus Fa- lerni agri gignebatur. Na quod in summis jugis nascebatur, Gaaranum vocabant: quod in mediis collibus, Favonianum: quodque in ima radice gignebatur, Falernum appellabant. Autor Plin. lib. 14. cap. 6.

Favos, dicitur, a, um, a favore, Prosper, felix, fortunatus. [Favos, dicitur, a, um, a favore, Prosper, felix, fortunatus. Gall. Heureux. Ital. Favolo, prospero, felice. Ger- man. Gussung oder gussung. Bel. Gussung. Hisp. Dichoso de buena ventura. Polon. 3470 i luty, fortunny. Vng. Boleg, sif- aroniti. Ang. Happy in lucke.] Terentius in And. O' fustum & felicem hunc diem. Cicero 1. Tusc. Eodem tamen sumus animo, ut horribilem illum diem alius, nobis fustum pte- mus. O' nox illa fusta hinc urbi. Idem pro Flacc. Fustum o- men. Livius 7. ab Urbe. Hujus contrarium est infustum & horribile.

Favos, dicitur, a, um. Fortunatè, feliciter. [Favos, dicitur, a, um. Fortunatè, feliciter. Gall. Heureux. Ital. Felicemente. German. Gussung. Hisp. Dichoso de buena ventura. Pol. 3470 i luty, fortunny. Vng. Boleg, sif- aroniti. Ang. Happy in lucke.] Cicero pro Murca. Idem ego sum precatus, ut his quoy, hominibus quibus hic consiliatus me rogante datus esset, ea res fustè, feliciter, pro- sperèque exeniret. Hinc contrarium est infustum.

Favos, dicitur, a, um. Felicitas. [Favos, dicitur, a, um. Felicitas. Gall. Bonne fortune, bonheur. Ital. Felicità. German. Gussung. Bel. Gussung. Hisp. Dichoso de buena ventura. Pol. 3470 i luty, fortunny. Vng. Boleg, sif- aroniti. Ang. Happy in lucke.] Horat. 4. Carm. Ode 5. Nutritura Ceres, almaque Faustitas.

Favos, dicitur, a, um. Apum domus & cellula fovendo, quod in his sobo- len fovant. [Favos, dicitur, a, um. Apum domus & cellula fovendo, quod in his sobo- len fovant. Gall. Un hernal ou voyon de miel, un coullou de ore ayant des trous, dans lesquels les mou- rin font le miel. Ita. Cera piena di me le, fava di miele. German. Ein Walm der Pmben (ein Honig rest. Belg. Ein Honigrest. Hisp. Favil de la miel. Pol. Miel le miodo. Vng. Lép méz. Angl. A home comb.) Plin. lib. 11. cap. 5. Primum itaque favos condruunt, ceram si- gunt. Virg. 4. Georg. Prima favis ponunt fundamina, deinde teraces suspendunt ceras. Cicero 1. Offic. Apum examina non fongendorum favorum causa congregantur: sed quum con- gregabilia natura sint, fingunt favos. Hujus diminutivum est Favulus. Plaut. Meus dulciculus favulus.

Favos, dicitur, a, um. vel potius in plurali numero Fauces, f. e. (Nom sin- gularis numerus raro est in usu.) Superior pars gulae mento propinqua, sed interior ubi os angustatur. [Favos, dicitur, a, um. vel potius in plurali numero Fauces, f. e. (Nom sin- gularis numerus raro est in usu.) Superior pars gulae mento propinqua, sed interior ubi os angustatur. Gall. La gorge. Ita. Parte superiore della gola. German. Schlund/ta- del. Belg. Ois d'ost gorget. Hisp. La garganta, tragadero del animal. Pol. Pajzka. Vngar. Tork. Ang. The chawes or iawes.] Plin. li. 11. Summum gulae fauces vocantur: postremum, stomachus. Cic. 1. Tusc. Has tamen imaginet loqui volunt: quod fieri nec sine lingua, nec sine palato, nec sine faucium laterumve & pul- monum vi & figura potest. Fauces per translationem di- cuntur stricte ingressus vallium, seu alterius locum. Fauces Or- ci. Virg. 6. Aen. Vestibulum ante ipsam, primisq; in Fauibus Orco. Florus de bello Ligullico: De sub Alpibus: hoc est, de sub ipsis Italiz faucibus. Hinc deducuntur, Suffoco, Prafo- co, & Obfoco, diphthongo au, in o longum mutata, de quib- sus locis. Bolus è faucibus eripi dicitur quoties commodi- tas aliqua quae jam propemodum tenebatur, praxer expecta- tionem subito praxipitur. Terent. in Heavt. Statuam fauci-

bus colas, videtur yacere. Dere majorem in modu ab- surda, quaeque fieri nullo modo possit. Veluti si quis homine praxpotentè & invictum frustra conetur opprimere: nec enim liquefit statua.

Fax, dicitur, f. e. Fustis incisus, & cera vel oleo inunctus, ad lumen faciendum tæda. [Fax, dicitur, f. e. Fustis incisus, & cera vel oleo inunctus, ad lumen faciendum tæda. Gall. Va flambeau, une tor- che ou un faulot. Ital. Fice, torchio. Ger. Ein Fackel, Torchel. Bel. Een toetse of toetysie. Hisp. La hacha de cera a tea encendida. Pol. Swie- ta lana, siala, pochodna. Vng. Feklya, sávitnek. Angl. A torch, a fier brande.] Fitque praxcipue ex arundinibus aridis, & picet generis arboribus: cuiusmodi sunt tæda, & larix. Vatro de vita pop. Rom. lib. 2. Quum a nova nupta ignis in face afferretur, de foco eius sumptus, fax ex pinu ablata esset, ut eam puer in- genuus afferret. Per translationem accipitur pro incita- tore, & autore alicujus facinoris. Plinius in Epist. Ruffo suc- cessit Theophanes, unus ex legatis, princeps, fax accusatio- nis, & origo est, autor & incitamentum, sive ut Nonius in- quit) subcircabulum. Cicero pro domo sua: Nonne Senatui providendum fuit, ne in hanc tantam materiam seditionis f- sta funesta fax seditionis adhereret? Addere faces ali- cui, est eum incitare, incendere, inflammare ad aliquid agen- dum. Tacitus libro 17. Flagrantibus jam militum animis ve- luti faces addiderat Mævius. Primam facem veteres, no- tis principum vocabant, quod tum primum uti face inci- piamus. Gellius: Sed quum jam prima fax noctis, & densio- res esse tenebrae cœpissent, discessimus. Facem in nuptiis praefere solebant, sive ad observandam antiquam consu- etudinem, quod non nisi noctu duci novas nuptas a sponsis mos erat: sive in honorem Cereris, quae facem in quærenda Pro- serpina gestaverat: sive ut nova nupta ignem, & aquam, quae duo sunt in vita maxime necessaria, cum viro, communicare videretur. Etenim aqua quoque aspergi solebat, ut casta pu- raque ad sponsum duceretur.

Facilla, dicitur, pen. corr. f. p. diminutivum, Parva fax: hoc est, tæda ex arboribus pinæ generis, sapius disticta, ut facilius ardeat: quanquam & ex cera, & ex picet fieri possit. [Facilla, dicitur, pen. corr. f. p. diminutivum, Parva fax: hoc est, tæda ex arboribus pinæ generis, sapius disticta, ut facilius ardeat: quanquam & ex cera, & ex picet fieri possit. Gall. Petit flambeau, petite torche. Ital. Facella. Germ. Ein kleine Fackel. Hisp. La raja. Pol. Mal' a siala, pochodna. Vng. Feklyazka. Angl. A little fier brand.] Propert. lib. 2. Eleg. 20. Quorum alii faculas, alii retinere sagittas.

Facillitas, dicitur, m. f. dicuntur qui faculas gestant. [Facillitas, dicitur, m. f. dicuntur qui faculas gestant. Gall. Por- teur de torches. Ital. Quelli che portano la facella. Ger. Badintrager) oder Torchentrager. Hispan. Los que llevan antorchas.]

F. E. In notis antiquorum. Fundaverunt, vel sortem, vel familie, vel filios ejus, F. E. A. femina. F. E. B. Februarius. F. E. D. factum esse dicitur. F. E. D. factum edicto. F. E. M. femina. F. E. R. secre- runt. F. E. stando ferendo, vel fidem vel fecit, vel filius familiaris, vel filius familie, vel fortunae felici, vel fabrae factum. F. E. F. ferro, flamma, fime, vel fortior, fortuna, fato, vel Flavi filius. F. E. L. vel F. E. fratris filius. F. H. filius haeres.

Febri, dicitur, hujus febris, f. e. a sentire morbi, vel (sicuti Servius do- cet) a fervore: Est (ut medici docent) intemperies calida totius corporis. [Febri, dicitur, hujus febris, f. e. a sentire morbi, vel (sicuti Servius do- cet) a fervore: Est (ut medici docent) intemperies calida totius corporis. Gall. Fièvre. Ital. Febbre. Ger. Das Fieber oder Rattmeh. Belg. Du Gattis. Hispan. Fiebre, calentura. Pol. Zimnica, febra. Vngar. Hideszél. Ang. An acute or finer.] Cicero ad Tironem: Est enim mihi nuntiavit re plane febri carere, & bellè habere, &c. Cels. lib. 2. cap. 8. Febri assidua, quae & cibi tempora eripit, & sibi affligit. Plin. libro 25. cap. 8. Febri frigida leviores facit aganicum potu in calida aqua. Idem lib. 7. cap. 51. Antipater Sidonius poeta, omnibus annis uno die tantum natali corripiebatur febre, & ea consumptus est, satis longa senecta. Febri periodicæ, quae statim temporis periodo accedunt & recedunt, cuiusmodi sunt quotidiana, tertiana, & quartana. Plin. lib. 20. cap. 3. Semina ejus si fuerint pari numero adalligata febribus, sanare dicuntur, quas Graeci periodiam vocant. Sunt & alia febrium genera, quae quoniam ad nostrum institutum nihil conducunt, rei medicæ studiosia ex lib. Galeni, quo ex professo febrium differentias tractat, pe- tendâ relinquimus.

Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. [Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. Gall. Petite fièvre. Italice. Febriella. Germanice. Ein klein Fieber. Hisp. Perqueana fiebre. Polonice, Zimniska. Vng. Hideszél, hidaszél hidaszél. Ang. A little fever.] Plancus Cic. Qui ex labore in fe- briculam incidit assiduam, & satis molestam. Celsus libro 3. cap. 22. Ex phthisi febricula levis fit: quae etiam cum quiescit, ta- men & repetit.

Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. [Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. Gall. Petite fièvre. Italice. Febriella. Germanice. Ein klein Fieber. Hisp. Perqueana fiebre. Polonice, Zimniska. Vng. Hideszél, hidaszél hidaszél. Ang. A little fever.] Gellius: Non morbus, hic febriculotus, aut ni- mium gravis.

Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. [Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. Gall. Petite fièvre. Italice. Febriella. Germanice. Ein klein Fieber. Hisp. Perqueana fiebre. Polonice, Zimniska. Vng. Hideszél, hidaszél hidaszél. Ang. A little fever.] Gellius: Non morbus, hic febriculotus, aut ni- mium gravis.

Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. [Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. Gall. Petite fièvre. Italice. Febriella. Germanice. Ein klein Fieber. Hisp. Perqueana fiebre. Polonice, Zimniska. Vng. Hideszél, hidaszél hidaszél. Ang. A little fever.] Gellius: Non morbus, hic febriculotus, aut ni- mium gravis.

Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. [Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. Gall. Petite fièvre. Italice. Febriella. Germanice. Ein klein Fieber. Hisp. Perqueana fiebre. Polonice, Zimniska. Vng. Hideszél, hidaszél hidaszél. Ang. A little fever.] Gellius: Non morbus, hic febriculotus, aut ni- mium gravis.

Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. [Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. Gall. Petite fièvre. Italice. Febriella. Germanice. Ein klein Fieber. Hisp. Perqueana fiebre. Polonice, Zimniska. Vng. Hideszél, hidaszél hidaszél. Ang. A little fever.] Gellius: Non morbus, hic febriculotus, aut ni- mium gravis.

Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. [Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. Gall. Petite fièvre. Italice. Febriella. Germanice. Ein klein Fieber. Hisp. Perqueana fiebre. Polonice, Zimniska. Vng. Hideszél, hidaszél hidaszél. Ang. A little fever.] Gellius: Non morbus, hic febriculotus, aut ni- mium gravis.

Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. [Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. Gall. Petite fièvre. Italice. Febriella. Germanice. Ein klein Fieber. Hisp. Perqueana fiebre. Polonice, Zimniska. Vng. Hideszél, hidaszél hidaszél. Ang. A little fever.] Gellius: Non morbus, hic febriculotus, aut ni- mium gravis.

Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. [Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. Gall. Petite fièvre. Italice. Febriella. Germanice. Ein klein Fieber. Hisp. Perqueana fiebre. Polonice, Zimniska. Vng. Hideszél, hidaszél hidaszél. Ang. A little fever.] Gellius: Non morbus, hic febriculotus, aut ni- mium gravis.

Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. [Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. Gall. Petite fièvre. Italice. Febriella. Germanice. Ein klein Fieber. Hisp. Perqueana fiebre. Polonice, Zimniska. Vng. Hideszél, hidaszél hidaszél. Ang. A little fever.] Gellius: Non morbus, hic febriculotus, aut ni- mium gravis.

Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. [Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. Gall. Petite fièvre. Italice. Febriella. Germanice. Ein klein Fieber. Hisp. Perqueana fiebre. Polonice, Zimniska. Vng. Hideszél, hidaszél hidaszél. Ang. A little fever.] Gellius: Non morbus, hic febriculotus, aut ni- mium gravis.

Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. [Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. Gall. Petite fièvre. Italice. Febriella. Germanice. Ein klein Fieber. Hisp. Perqueana fiebre. Polonice, Zimniska. Vng. Hideszél, hidaszél hidaszél. Ang. A little fever.] Gellius: Non morbus, hic febriculotus, aut ni- mium gravis.

Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. [Febri, dicitur, f. e. p. diminutivum, Parva febris. Gall. Petite fièvre. Italice. Febriella. Germanice. Ein klein Fieber. Hisp. Perqueana fiebre. Polonice, Zimniska. Vng. Hideszél, hidaszél hidaszél. Ang. A little fever.] Gellius: Non morbus, hic febriculotus, aut ni- mium gravis.